

HALKIN

SESESİ

20 Mayıs

1975

200 Kuruş

6

Tarihi yaratan biricik güç halktır

Başbakan Demirel'in yumruklanması olayının ve olaydan sonraki gelişmelerin neresine bakarsanız faşist tertiplerin parmak izleri görülüyor. İster bir akıl hastası olan Vural Önsel, MİT gibi gizli örgütler tarafından böyle bir harekete itilmiş olsun, isterse olaydan bu yönde yararlanılmış olsun, farketmez. Bütün halkı hedef alan bir tertip tezgâhlandığı ortadadır. Kaldı ki, Vural Önsel'e giydirilen «devrimci» kisvesi, meşhur çantasının içinden dökülen müthiş belgeler, polis ve mahkemedeki ifadeler, Eskişehir'de bulunan Türkeş'in olaydan hemen 2 saat sonra Vural Önsel'in bir örgüt üyesi olduğunu beyan etmesi ve bu iddianın savcının iddianamesinde de tekrarlanması ve olaydan sonra yeni bir faşist saldırı kampanyasının başlatılması, olayın başından itibaren hâkim sınıfların gizli teşkilatlarının denetimi altında geliştiğini göstermektedir.

Provakasyonda kullanılmaya elverişli bir adam bulacaksınız, buna bir gizli örgüt adına emir vereceksiniz, adamın eline bütün muhalif akımlara saldırma için kullanacağınız belge ve yayınlar bulunan bir çanta tutuşturacaksınız, yol-

TERTİPLER KANLI ELLERİ GİZLEYEMEZ!

layıp Başbakan'a yumruk atıracaksınız ve sonra da bu olayı yeni faşist saldırıları haklı göstermek için kullanacaksınız. Manzara işte budur.

**Faşist Tertibi Yeni Saldırıları
ve Hüseyin Esen'in Katledilmesi
İzliyor**

Bu tür tertiplere tarihte çok rastlan-

mıştır. Halkın mücadelesini ezmek, kenden olmayan güçleri parçalamak ve sindirmek, yeni saldırı kampanyaları başlatmak için provokasyonlar tezgâhlamak, faşistlerin ve gericilerin eski mesleğidir. Kendi iktidarlarının başındaki adamın burnunun kırılması, kimi zaman hâkim sınıfların ve onların gizli servislerinin umurunda bile değildir. Çarlık polisi Okrana'nın adamları, kendi İçişleri Bakanlarına karşı girişilen bir suikasta katılmaktan dahi geri durmamışlardır. Hitler Nazileri, Alman Meclisini kendi elleriyle kundaklamışlar sonra bunu Komünistlerin üzerine atarak, faşist olmayan bütün güçlere karşı meşhur saldırılarını başlatmışlardır.

Örnekler çoğaltılabilir, fakat esas dikkatimizi toplamamız gereken nokta, faşist tertibin hangi yönde geliştirildiği dir. Olaydan sonra faşist cephe büyük bir gürültü kopardı. Faşistler, şimdi işçilerin ve gençlerin kanlarına bulmuş ellerini arkalarına gizliyorlar ve «saldırı» edebiyatıyla halka karşı işledikleri cinayetleri unutturabileceklerini sanıyorlar. Bir yandan da yeni saldırılar kışkırtıyorlar. Hemen olay gecesi, Prof. Uğur Alacakaptan'ın ve Türk Hukuk Kurumu Başkanının evlerine dinamit konuyor. Olaydan sonraki günlerde Osmaniye, Sivas, Ulubey, Ankara, İstanbul, Hassa, Urfa'da faşistler yeni saldırı ve baskınlara girişiyorlar. Olayın ertesi günü Sivas'ta devrimci öğretmen Hüseyin Esen, Urfa'da Mehmet Güngör faşist kursunlarıyla can veriyor. Faşistlerin kopardığı gürültü, bütün bu kanlı olayları, Hüseyin Esen ve Mehmet Güngör gibi devrimcilerin katledilmesini örtbas etmeyi amaçlıyor. Demirel'in burnunun yumrukla kırılması üzerine ortalığı yerinden oynatmaya kalkanlar, aynı zamanda tasmasından tuttukları katillerle emekçilerin ve yurtseverlerin kanına girenlerdir. Bunlar faşist cinayetlere alkış tutanlardır.

HALK POSTASI

**Kitlelerin öğretmeni
olmadan önce,
öğrencisi olun**

TABIATIN ÇARKINI DÖNDÜREN EMEKÇİ SINIFIN EZİLMESİNİ BİRLEŞEREK ÖNLEMELİYİZ

Biz Taşlıtarla'da çalışan in-
saat işçileriyiz. Hiçbir sosyal gü-
venliğimiz yoktur. İş güvenliğimiz
de yoktur. Kendi kaderiyle
başbaşa bırakılmış insanlarız ve
bizim gibi milyonlarca insan aynı
durumla karşı karşıya bulun-
maktadır. Yorgun omuzunda
memlekettten gelen bir arkada-
şımınla konuştum. Arkadaş, mem-
leketin durumu nasıl diye sor-
dum. Cevabı şu oldu: «Mem-

lekette baban acele para
istiyor. Bekir Ağaya borcu
varmış. Ağa sizin ineği gö-
türdü.» Evimizin sağlık duru-
munu sordum. İhtiyar anamın
hasta olduğunu söyledi. Doktorun
zaten yüzünü gördüğümüz
yok. Hocaya okutup üflemiş-
ler, durumu iyiymiş.

İşte yoldaşlar, fakirin duru-
mu ve çilesi bu. Bu kapitalist
düzen ve zengin iktidarının biz-
lere sunduğu hizmet. Bütün iş-
çi ve köylü arkadaşlara sesle-
niyoruz ve birleşmeye çağırıyor-
uz. Halkımızı uyutup alnteri,
göz nuru emeğiyle zengin olan,
halkımızı çağdışı inançlarla ma-
ğaralarda ve toprak evlerde yaşa-
maya mahkûm eden parababa-
larından, toprak ağalarından he-
sap sormaya çağırıyoruz. Tabi-
atın çarkını döndüren emekçi si-
nifin daha fazla ezilmesini, iş-
çiköylü olarak birleşerek önle-
meliyiz.

Anadolu'dan Gelen
İnşaat İşçileri

«BİRLİKTE KUVVET DOĞAR»

Kardeşler,

Bugün Türkiye'de elbette fa-
şist baskılar vardır. Öldürülen
işçi ve öğrenci kardeşlerimiz, mi-
tinglere saldırılar, katliamlar, iş-
kence, hayat pahalılığı, ırkçı
baskılar bunu kanıtlar. Faşizm
bir ülkeye aynen Almanya ve
İtalya'daki gibi gelmez. Kılıf de-
ğıştirir. Bu nedenle egemen si-
nif, «Biz Almanya'ya benzemi-
yoruz. Onun için faşizm yok-
tur» diyor. Aslında amaç halkı
aldatmaktır.

Bu durumda bir tarafta faşizm
diğer tarafta dağınık devrimci
güçler. O halde bugün için en
önemli sorunlardan biri, fa-
şizm karşı birleşik bir halk cep-
hesi sorunudur. Hem teslimi-
yetçi, hem de maceracı halktan
kopuk tutumlara hayırlı Pratik
devrimciler olarak devrimci öğ-
retiyi ülke şartlarımıza uydur-
malıyız. «Devrimciler halk için-
de sudaki balık gibi olmalıdır,
ülkesine uymalıdır. Günümüz
bize büyük sorumluluk yükli-
yor. Bu şekilde tarih görevimi-
zi yerine getireceğimize, bu
uğurda ölen kardeşlerimize la-
yık olacağımızdan hiç şüphe
etmiyoruz.

Hasan Sencil
Öğretmen Lisesi
Artvin

KAHRAMAN MARAŞ'TA UYGULANAN FAŞİST BASKILAR

Kahraman Maraş Eğitim Ensti-
tüsü ve Kız Öğretmen Lisesi'nde
faşist baskılar devam etmekte-
dir. Faşist öğretmenlerin faşist
öğrencileri kısırtmasıyla, dev-
rimci öğrenciler üzerinde «size

bu okulda yaşama hakkı yok»,
«sizi dağa kaçıracağız» gibi laf-
larla, terör havası estirmek is-
tenmektedir. Okul kütüphanesinin
de sermayenin ve faşizmin uşak
lığını yapan azgın politikacıların
(Turhan Feyzioğlu, Alpa-
sarı Türkeş) kitapları bulunmak-
tadır. Devlet ve Orta Doğu gibi
gibi faşist gazeteler okul idaresinin
desteğiyle serbestçe satıl-
maktadır. Buna karşılık ilerici
gazeteler okula sokulmadığı gibi
okuyan öğrencilere de çeşitli
baskılar yapılmaktadır.

Yatılı olarak okul pansiyon-
unda kalan kız öğrenciler üze-
rinde okul idaresi polis işbirli-
ğiyle baskı uygulamaktadır. Kız
öğrencilerin çarşı izinleri sırasın-
da devrimci yayın organı satan
kitapevlere, gazetecilere girip gir-
medikleri polisler tarafından iz-
lenmektedir. Çiğir ve kitap alan
kız öğrencileri polisler tutup
okul idaresine teslim ediyorlar.
Faşist okul idaresi de öğrencilere
ya dayak atıyor, ya da okul-
dan atmakla tehdit ediyor. Okul-
dan yayım odası diye bir faşist
yuvası vardır ki, burada her
teneffüs aralıksız gerici marş-
lar ve müzikler çalmaktadır.

Biz devrimciler olarak şimdi-
ye kadar yapılan faşist baskılar
dan yılmadığımız gibi, bundan
sonra da daha kararlı aktif mü-
cadelemizi yürüteceğiz.

Kahrolsun öğrenciler üzerin-
deki anti-demokratik baskıları!

Yaşamın silahımız Marksizm-
Leninizm-Mao Zedung Düşünce-
si

Kahraman Maraş Eğitim
Enstitüsü ve Kız Öğretmen
Lisesi Devrimci Öğrencileri

AÇIĞA ALINAN BİR ÖĞRETMEN

Resmî araba olduğunu tanıya-
mayız binmek için valinin ara-
basına el kaldırdığından, 6.3.1975
günü valinin tel emri ile açığa
alındım. Tutuklandım ve 18 gün
Ulukışla hapishanesinde tutuklu
kaldım. İçeriye savcılık emri üze-
rine kitap, dergi, gazete sokul-
madı.

Burada bir grup faşist kudur-
du. Mahallelerde uludular. Halk
mahkemeye verdi. Savcılık bak-
madı bile. Ama devrimciler mah-
kemeye verilince derhal tutukla-
nyorlar. Mehmet Karakaya adın-
da birinin üzerinde Diyarbakır'da
bir arkadaşımın gönderdiği
mektup çıkınca tutuklandı. 18
gün hapis yattı. Mektupta
güya komünizm propagandası
yapılıyormuş.

Savcı Musa Polat için halk fa-
şist diyor. Adalet Bakanlığı'na,
Yüksek Savcılar Kurulu'na baş-
vurdular. Savcı, avukatları dev-
rimci tutuklularla görüştürmü-
yor. Bu konuda avukat tarafın-

«BİZİM GÜLÜMÜZ KIRMIZILI AĞLIDIR «BİZİM BAŞIMIZ HALK İKTİDARINA BAĞLIDIR»

Milliyetçi Cephe hükümetinin kurulmasıyla Divriği'-
de faşist baskılar yoğunlaşmıştır. Adam kayırmalar, işten
atmalar, rüşvet almalar devam ediyor. TCDD 43. Şube
şefi, Salih Bey'dir. Salih Bey tam bir geriatçı ve MSP'li-
dir. Seçimlerde oylarımızı MSP'ye vermediğimiz için biz-
leri işe almamaktadır. Aklınca bizleri kandırarak, «Ağus-
tos'ta gelin alalım» diyor. Bizler fakir köylüleriz. Ağus-
tos ayında kendi işimizde, yani tarlada, bağda, bostanda
çalışacağız. Bu adam bizi aç koyduğu gibi hayvanlarımızı
da aç koymak istiyor. Şimdi diğer fakir fukara düşmanla-
rını sergileyeceğim.

Avukat Kemal Yüksel, Divriği Cürek madenlerinin
avukatıdır. Burayı bir çiftlik haline getirmiştir. Patrona
hizmet etmek ve işçileri ihbar etmekle, zindanlara attır-
makla ünlüdür.

AP'li belediye başkanı Kemal Budak, halk arasın-
ra ayırım yaparak işe almaktan, çark suyuyla bahçe su-
latmaya dek herşeyi yapar. Torpil ve rüşvetle işleyen
mekanizmanın çarklarını döndürür.

Kemal Budak köylülerin üzerinde baskı uygular.
Örneğin Divriği'ye Uluark, Odur, Erşin, Hazerbek köy-
lerinden geçerek gelir. Bu köylerin topraklarından çı-
kar. Bu köylerde 250 kadar aile yaşamaktadır. Yani 5000
civarında nüfus vardır. AP'li Kemal Budak, köylüleri
sudan faydalandırır. Oysa toprak işleyen, su kullana-
nın olmalıdır.

Ayrıca Divriği'ye yapılan site az bir paraya mal oldu-
ğu halde, Kemal Budak harcanan paranın on katını
gasplemiştir.

Gelelim karısını peçeyle gezdiren, buna karşılık
yoksul halkı soymakla ün yapan geriatçı-ümmeççi doktor
bozuntusu Nurettin Tomaç'a. Nurettin Tomaç, yoksul
bir köylünün çocuğunu belediye hastanesinde muayene
ederken 50 lira rüşvet almaya kalkmıştır. Fakat halk bu
haksızlığa göz yummamış, faşist doktoru hapse attirmiş
tir.

Bizler ezilen Divriği halkının şiarı şöyle başlamış-
tır ve aynı şekilde bitecektir.

Bizim gülümüz kırmızı ağıldır

Bizim başımız halk iktidarına bağlıdır,

Yaşamın ezilen halkların mücadeleler!

Kahrolsun fakir fukara düşmanları!

Divriği Bir İşçi

dan çekilen tell kabul etmeye-
rek PTT memuruna hakaret edi-
yor.

TÖB-DER Niğde İli
Bölge Temsilcisi
İsmail Göltaş

DEVRİMCİLER YILMAMALI

Adresime göndermiş oldu-
nuz dergi beni çok sevindirdi.
Faşizm bizi, devrim çalışma-
larımızı firenlemiyor. Bir dev-
rimci ölü, bin devrimci yetişir.
Bir devrimci yayın kapatılır, te-
röre baskıya maruz kahr, ama
onun yerini başka devrimci ya-
yınlar alır. Son günlerde baskı
ve terör artmakla beraber dev-
rimciler bundan yılmamalı, Yıl-
mayacağız da.

Devrim yolunda başarılar di-
lerim.

Hüseyin Genç
Çankırı

BİR İŞÇİNİN ÖĞRENCİLERDEN DİLEĞİ

Bir işçi olarak bugünkü koşul-
larda Türkiye halkının kurtuluş
yolunun ilkemiz olan işçi-köylü

birliği ile olacağına inanıyor-
rum.

Bu görüşle bugün bazı gençlik
tutum ve davranışlarını tutarsız
ve ters görüyorum. Şöyle ki, bu-
gün binlerce kez haykırdığımız
«gençlik-işçi, gençlik-köylü el-
ele» sloganı sadece kağıt üze-
rinde ve sözde kalmaktadır. Si-
ze kendimden örnek vereyim;
Ben bir işçi olarak bazı öğrenci
arkadaşlar arasında konuşurken
nerede okuduğumu soruyorlar.
Ve ben bir yerde okumadığımı,
bir işçi olduğumu söyleyince ha-
na karşı gözle görülür ölçüde
bir yumuşama, bir hor görme
tavrı aldıklarını görüyorum. Ve
böylece yukarıda sözünü etti-
ğimiz sloganın sadece sözde kal-
dığını görünce bu bize acı geli-
yor kuşkusuz. Oysa bilinmelidir
ki, yalnız yüksek öğrenime giden
öğrenci gençlik değil, bir işçi de
bilinçli olabilir ve olmaktadır.
Zaten kurtuluşun üniversiteden
geleceğini bilmem sanan var mı?
Ama bir işçi-gençlik, köylü-
gençlik birliği ile geldiğini dün-
yanın bir çok yerinde gördük.
Bir işçi olarak Halkın Sesi'ni-
nden bunu gençliğimize duyur-
masını rica ediyorum.

Kumkapılı Bir İşçi

HALKIN SESİ

Haftalık Dergi * Sahibi: İlker Sümerkan — Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Erhan Ünsal
— Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11, Cağaloğlu, İstanbul — Yazışma ve Abone
Adresi: P.K. 1112, Sirkeci, İstanbul * Dizgi, tertip, baskı: ÖZGÜR Gazetecilik ve Matbaacılık İşletmesi — İstanbul

ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi: Yıllık 100, altı aylık 50 lira. Avrupa (uçak): Yıllık 150, altı aylık 75 lira * İLAN ŞARTLARI :
Santimi otuz lira — Yayın ilanları: Sabit çerçeve 100 lira * ANADOLU DAĞITIM: DER-DA — İSTANBUL DAĞITIM:
FUAT BÜTE — İZMİR DAĞITIM: ORHAN ÖZŞİŞMAN — ANKARA DAĞITIM: RAMAZAN ÇETİN.

TERTİPLER KANLI ELLERİ GİZLEYEMEZ

(Başarılı 1. sayfada)

Devrimciler Demirel'i

Niçin «Kahraman» Yapsın?

Yakın zamanlara kadar parlâmen toda mebusların birbirlerinin kafalarını gözlerini yardıkları oldu, birbirlerine çanta attıkları, yumruk ve muştayla vurdukları, hattâ tabanca çektikleri görüldü. Bakanlar da bu çeşit fiili saldırılara uğradılar. Fakat bütün bunlar, hakim sınıflar tarafından adı kabadayılık olayları olarak görüldü ve uzun boylu üzerinde durulmadı. Şimdi aynı cinsten bir davranış, bir mebus değil de, akli dengesi yerinde olmayan bir kimse yapınca ortalık yerinden oynatılıyor. Yumruk vurana «devrimci» kisvesi giydiriliyor, bu şahıs çeşitli örgütlere üye kaydediliyor ve hakkında 146. maddeden idam cezası isteniyor.

İki gün önce, devlet sırtından bira derlerini ve kendini zengin etmiş, vurgunculuğu ve yolsuzluğu ile ün yapmış bir Başbakan olarak tanınan, Morrison şirketinin eski acentası Demirel, bir yumrukla iki günde «milli» bir kahraman haline getiriliyor. Yüzden fazla devrimci ve emekçinin katledilmesinin baş sorumlusu, bir yumrukta «saldırıya uğramış bir masum» kimliğine sokuluyor. Devrimciler niçin böyle bir şeye hizmet etsinler ve hakim sınıflar içinde dahi itibarını geniş ölçüde yitirmiş bir politikacıya hayat aşılmasına niçin yardımcı olsunlar? Mussolini tipi bir iktidarı, eski bir Amerikan şirketi acentası ve herkes tarafından bir vurguncu olduğu söylenen Demirel'den daha iyi kim temsil edebilir? Demirel'in sıhhatinin bozulması Mussolini cephesinin başına ipliği pazara çıkmaması yeni bir şahsiyetin gelmesinde, devrimciler ne gibi bir yarar umabilirler.

Kaldı ki, bütün Marksistler suikast ve komplolar yoluyla devrim yapılmayacağını ve iddia edildiği gibi bu yolla halkın harekete geçirilemeyeceğini çok iyi bilirler. Ayrıca olayda bir suikast da söz konusu değildir. Adam öldürme kastı olan bir kişi, bu işi yumrukla yapmaz.

Tertibin Amacı

Tecriti Kırma ve

Yeni Saldırlara Geçmektir

Faşist cephenin bu tertibi tezgâhlayarak güttüğü amaçları doğru olarak tesbit etmeliyiz. Bu amaçları orta ya sermek ve geniş halk yığınlarına göstermek demokratik bir görevdir.

Birinci olarak faşist cephe, saldırgan karakterini unutturmak ve tecritten kurtulmak hedefini gütmektedir. Giriştiği saldırılar, katledilen emekçiler ve gençler, mebus satın alarak güvenoyu sağlaması, yabancı petrol şirketlerinin menfaatlerine hizmet etmesi, TRT'yi faşizmin borazanı haline getirme çabaları, grev yasakları, kit halinde işten atmalar ve bütün emekçi halk üzerindeki faşist zulmün ağırlaşması, Milliyetçi Cepheyi tecrit etmiş ve çok kısa bir zaman içinde güç duruma düşürmüştür. Türk — İş gibi hakim sınıfların kontrol ettiği büyük bir sarı sendika konfederasyonu dahi hükümete karşıdır. Koç ve Eczacıbaşı'nın başını çektiği sermaye grubu Milliyetçi cephe hükümetini desteklemiyor. Ordunun başındaki bir kısım generaller, ayrı bir klik oluşturmakta ve Demirel'in başını çektiği faşist klikle çatışmaktadır. Reformcu burjuvaziyi temsil eden CHP, sertleşen bir mu-

halefet yürütmektedir. Bütün bunlardan önemlisi, emekçi yığınlar, özellikle işçi sınıfı, gittikçe daha geniş saflar halinde mücadeleye atılmaktadır. Gençlik, Türkiye'nin her yerinde Milliyetçi Cepheye karşı mücadele içindedir. Bu durumda Milliyetçi Cephe hükümeti, içine düştüğü bu tecriti kırmak, bütün halkın nefretine yol açan meseleleri ikinci plana düşürmek için son ter-tibi tezgâhlamıştır.

İkinci olarak faşist cephe, yeni saldırılara girişmek için kamuoyu hazırlama peşindedir. Onlar, böyle bir tertiple halk yığınlarını ve bütün muhalefeti sindirmek istiyorlar. Bundan sonraki saldırı ve baskılarını haklı çıkarmak için, faşist olmayan herkesi saldırgan gösterme çabası içindedirler. Olaydan sonraki ilk gün CHP'ye yönelttikleri saldırının hedefini, ikinci gün geniş ölçüde değiştirmiş gözüküyorlar. Artık tertibin hedefi devrimcilerdir. CHP ise önemli ölçüde sindirilmiş ve savunmaya itilmiştir. Halkın ve demokratik güçlerin gözdağı verilmekle susturulduğu bir ortam yaratma çabası apaçık gözükmektedir. Faşist iktidar, böyle bir ortamda devrimciler, emekçi halkın ileri unsurlarına karşı, yeni ve daha şiddetli bir terör kampanyasına girişmeyi planlamaktadır. Bu saldırı kampanyasının esas hedefi, emekçi halk yığınlarıdır. Yürüttüğü politikayla ekonomik buhranı daha da ağırlaştıran Milliyetçi Cephe hükümeti, emekçi halk yığınlarını terörle bastırmaktan başka bir çıkar yol göremiyor.

Milliyetçi Cephe tezgâhladığı bu tertip sayesinde bugün için belli sonuçlar elde etmiştir. Bunu gazetelerden bile görmek mümkündür. Gazete sütunlarında faşist saldırıların, TRT'ye yönelen faşist baskının, petrol konusundaki işbirlikçi tutumun, faşist olmayan memurlar üzerindeki baskıların, işten atmalar ve grev yasaklarının yerini, birden bire burnu bantlı «kahraman» Demirel'in resimleri ve geçmiş olsun mesajları almıştır. Bunun yanında bütün sağcı basında «Komünizm düşmanlığı» kampanyasına yeni bir hız verilmiştir. CHP sağa çekilmiş ve belli çevrelerde faşizme karşı boyun eğme havası yaratılmıştır. Faşistlerin estirdiği hava revizyonistleri de etkilemiştir.

Provokasyon Nedir Ne Değildir?

Fakat bu durum geçicidir. Çünkü bu tür tertiplerle emekçi halk üzerindeki ağır ekonomik baskıları ve faşist zulmü unutturmaya imkân yoktur. Tertibin gün ışığına çıkarılması, faşistlerin silahının geri tepmesine yol açacaktır. Faşist iktidar, saldırıyı arttırmakla halk düşmanı karakterini daha açık olarak ortaya koyacaktır. Demokratik güçler, faşist tertip karşısındaki görevlerini doğru olarak tesbit etmelidirler.

Bütün devrimci ve demokratik güçler, provokasyonlar karşısında uyanık olmalıdırlar. Provokasyon, bilindiği üzere, hakim sınıfların halkın mücadelesini yolundan saptırma ve bastırma amacıyla yaptıkları kışkırtma ve tertiplerdir. Revizyonistler, her türlü devrimci eyleme ve kitlelerin aktif mücadelesine «provokasyon» damgasını vurarak, aslında hakim sınıfların provokasyonlarına yardımcı olmaktadır. Çünkü provokasyonun tek amacı, halk yığınlarının mücadelesinin söndürülmesidir.

Revizyonistlerin yaptıkları da, bundan farklı bir şey değildir. Halkın mücadelesinin ilerlemesine, daha geniş emekçi yığınların mücadeleye sevk edilmesine ve devrime hizmet eden eylemler, provokasyon değildir. Tam tersine revizyonistlerin bütün bu mücadeleleri söndürmek, halkı faşizmin saldırısına açık bir hale getirmek, devrimci örgütlenme ve çalışma tarzını baltalamak için piyasaya sürdükleri teoriler ve bu yöndeki faaliyetleri provokasyonun ta kendisidir.

Her taşın altında provokasyon bulan ve halkın mücadelesini bu suretle söndürmek isteyen revizyonistlere karşı ideolojik mücadeleyi esas almalıyız. Fakat CIA'dan MİT'e kadar çeşitli gizli örgütlerin boş durmayacağını da bilmeli ve bunların mücadeleyi bastırma için hazırlayacağı tertiplere karşı uyanıklığı elden bırakmamalıyız. İdeolojik sağlamlık ve devrimci ilkelere bağlı çalışma tarzı, provokasyonları boşa çıkarmanın da yoludur.

Kitlelerden kopuk maceracı eylemlerin ve bireyci kahramanlık gösterilerinin provokasyona açık bir çalışma tarzını ifade ettiğini unutmamalıyız. Kitle çizgisini dikkatle izlemek, kitlelere daima önderlik etmek ve onları daha ileri mücadelelere sevk etmek, bunu yaparken kitlelerden hiç bir zaman kopmamak, kitlelerin nabzını da ima elde tutmak, kitlelerle sınıksız birleşmek ve halk içinde erimek, provokasyonlara da set çeker.

Saldırlara Karşı Hazırlıklı Olmak

Yeni faşist saldırı kampanyaları karşısında devrimci tutum nedir? Halk, faşist saldırganlara hakettikleri cevabı vermelidir. Biz, faşist saldırılara karşı kitlelerin aktif mücadelesini savunuyoruz. Faşist saldırının amacı, halkın zulüm ve baskıya boyun eğmesidir. Faşist saldırganlara halkın öbür yanağını da uzatmasını savunan sosyal - barışçı fikirler, sonuç olarak faşizmin bu amacına ulaşmasına hizmet ederler. Milliyetçi Cephe, gerek devlet kuvvetleri, gerekse Türkiye'nin Bozkurtları vasıtasıyla halkı yıldırma çalışıyor ve gözdağı vererek, halkın her türlü haksızlığa boyun eğmesini istiyor. CHP'nin sosyal - barış politikası da boyun eğmeyi öğütlemektedir.

Gün geçmiyor ki, bir greve, işçi hareketine, öğrenci mücadelesine, CHP teşkilatlarına ve demokratik halk örgütlerine karşı silahlı - bombalı bir saldırı haberi çıkmaz. Halk, kendini savunmak durumundadır. Saldırı daima faşistlerden gelmektedir. CHP'nin saldırıları çiçekle karşılama öğütü, faşizmin yeni mevziler ele geçirmesine ve halkı sindirmesine hizmet etmektedir. Saldırıları karşısında boyun eğmek ve sızlanmak, halkımızın gelenek ve duygularına da uygun değildir. Saldırıya teslim olan pasif ve miskin tutum, bütün halkın olduğu gibi, CHP teşkilatındaki yurtseverlerin duygularına da ters düşmektedir. Saldırıları karşı halkın kendini aktif olarak savunması haklıdır. Faşizm, boyun eğerek değil, kitlelere dayanan kararlı mücadele ile altdedir.

Bugün halkın güçleri dağınık durumdadır. 12 Mart faşizmi, halkın örgütlenmesinde ağır tahribata yol açmıştır. Bu şartlar altında faşist saldırılara karşı hazırlıklı olmak daha da önem kazanmaktadır. Devrimci örgütlenmeyi güçlendirmek ve kitle bağlarını pekiştirmek, faşist saldırılara karşı alınacak başta gelen tedbirlerdir. Halkın yükselen mücadelesine önderlik etmeli, bunun ürünü toplama ve emekçi yığınları örgütlü bir güç haline getirmeliyiz. Faşizme karşı tek güveneceğimiz güç emekçi halk yığınlarıdır. Diğer taraftan, faşizmi tecrit etmek ve faşizme karşı birleşebileceğimiz en geniş güçlerle birleşmek siyasetinde ısrar etmeliyiz.

FABRİKADAN KÖYDEN

Halkın Sesi'ne Yapılan Kanunsuz Baskılar!

Dergimizin 5. sayısının baskıya hazırlandığı 12 Mayıs Pazartesi günü, öğlen saat 12.00 civarında, aralarında 12 Mart'ın işkencecilerinden Mete Altan'ın da bulunduğu bir polis ekibi büromuzu bastı. Büro sorumlumuz, dergimizin teknik işleriyle uğraşan arkadaş ve büroda bulunan ziyaretçiler, üstleri arandıktan ve sorguya çekildikten sonra saatlerce büroda alıkonular. İçerde karakol kuran polis, her geleni aynı muameleye tabi tuttu. Bu yüzden iki saat kadar süreyle, matbaada dergimizin başında kimse bulunamadı. Birinci Şubeye götürülen büro sorumlumuz ve bir ziyaretçi, sorguya çekildikten sonra serbest bırakıldılar. Teknik sorumlumuz ise, matbaada yanında bir polis memuru bulunduğu halde çalışmak zorunda bırakıldı. Dergimizin provaları, matbaa ile büromuz arasında polis nezaretinde gidip geldi. Tashiher polis nezaretinde yapıldı. Bu yüzden dergimiz ancak Pazartesi gecesi saat 21.30'da baskıya girebildi.

13 Mayıs Salı sabahı ise, matbaayı saran polis, tamamen kanun-

suz olarak dergimizin matbaadan çıkarılmasını ve postaya iletilmesini engellemeye çalıştı. Bir komiser, paketleri kargoya götürecektir olan kamyonetin şoförünü tehdit etti. Matbaaya giren polisler, kargoda veya ulaştığı yerde el konulmasını temin amacıyla, paketlerin üzerindeki adresleri not etmeye çalıştılar. Bütün bunlar, dergimizin çeşitli yerlere gönderilmesini ve okuyucularımıza ulaşmasını geciktirdi.

Diyarbakır'da ise, dergimizin afişlerini asan 12 arkadaş, Belediyeden izin alınmış olmasına rağmen gözaltına alındılar, 48 saat tutuldular ve işkenceye maruz bırakıldılar. Falakaya çekildiler, coplandılar, küfür ve hakaret gördüler. Bu 12 arkadaş, savcılıkta verdikleri ifadelerinde, afişleri emperyalizme ve faşizme karşı oldukları için yaptıklarını söylediler.

Hâkim simfların bu baskıları, halkın menfaatlerini savunduğumuz için yapılmaktadır. Emperyalizm ve faşizm, halkın sesini susturamaz. Halkın sesini halkımıza ulaştırmak için, her türlü baskıya göğüs germeye kararlıyız.

TARSUS'TA VE YENİCE'DE HALK FAŞİSTLERE HAK ETTİKLERİ CEVABI VERDİ

Milliyetçi Hareket Partisi'nin mitingine katılmak için Tarsus'tan Adana'ya giden faşistler, yolda Yenice halkı tarafından lanetlenmişlerdir. Faşistler Yeniceden geçerken halka karşı «Kahrolsun Komünistler» «Kahrolsun Alevler» diye bağırmaslardır. Faşistler dönüştü de aynı şeyi tekrarlamak istemişler, ancak karşularında kadınlı erkekli Yenice halkını bulunca neye uğradıklarını şaşırmaslardır. Halk, «Kahrolsun faşistler» ve «Yaşasın devrimciler» diye bağırarak faşistleri kovalmışlardır.

Olaydan sonra Tarsus'a dönen faşistler, Kültür Derneği'ni basmışlar ve tahrip etmişlerdir. Yenice'de gerekli ders alanlardan faşist öğretmen Mehmet Öz, lisede devrimci öğrencilere küfür etmiş, ancak burada da kendisine gerekli cevap verilmiştir.

Polislerin himayesinde bir yürüyüş yapmaya kalkışan faşistler, bu sefer de lisedeki öğrencilere saldırmak istemiş, ancak kaçmak zorunda kalmışlardır. Cıvardaki inşaat işçileri işlerini terkederek derhal lisede devrimci gençlerin yardımına koşmuşlardır. Daha sonra, Musalla mahallesinden gelen yüzlerce emekçi liseye yürüyerek faşistleri

lanetlemiştir. Olaydan sonra öğrenciler ve halk postahaneye kadar bir yürüyüş yapmışlar ve devrimci marşları söylemişlerdir. Polis ve faşistler, yürüyüşe silahla saldırmış ve kalabalığı dağıtmak istemişlerdir.

Tarsuslu devrimciler ve Tarsus halkı, faşist zulme boyun eğmeyecektir.

DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ AHMET KUŞ TRAFİK KAZASINDA ÖLDÜ

Polatlı'da devrimci arkadaşımız Ahmet Kuş, Mayıs 1975 Cumartesi günü geçirdiği bir trafik kazası sonucu ölmüştür. Ahmet arkadaş, 12 mart faşizmi döneminde işkencelere uğramış, üç yıl aşkın bir süre cezaevinde yatmıştı. Ancak, o mücadeleden hiç bir zaman yılmamıştı. Arkadaşın ailesine yakınlarına ve devrimci arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

GİSLAVED'DE İŞÇİLER SARI SENDİKACIYI DÖVDÜ

Gislaved işçileri sarı Kauçuk-İş sendikasının temsilcilerini dövdüler. İşçiler uzun bir mücadeleyle sarı Kauçuk-İş'ten ayrılmışlar ve Lastik İş'e geçmişlerdir. Fakat bugüne kadar sendika parası Kauçuk-İş'e kesiliyordu. Bu aydan itibaren adatlar Lastik-İş sendikasına kesilmeye başlandı. Yeniliği hazmedemeyen eski Ka-

GAZİANTEP'TEKİ ERBAY SABUN FABRİKASI İŞÇİLERİ ANLATIYOR:

SENDİKA ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN MÜCADELE VE BİRLİK

Gaziantep'de Erbay Sabun fabrikasında çalışan: Mustafa İzci, Ökkeş Yalçın, Mehmet İzci, Mahmut Özlü, İsmet İzci, Müslüm Akbaş, Şefik Eroğlu, Ali Yılmaz, M. Emin Kaplan, Ömer Yağmur, Mehmet İzci, 11 işçi olarak 1.4.1975 günü DİSK'e bağlı Gıda - İş sendikasına üye olduk. 11.4.1975 günü mahalli gazetede toplu sözleşme ilânımız çıktı ve patron sendika ya üye olduğumuzu öğrendi. Sabahleyin işyerine geldiğimizde çok telaşlıydı. Hepimizi tek, tek sorguya çekti, sendikadan istifa edin ne kadar para isterseniz vereyim dedi, biz de sendika ya üye olmadığımızı söyledik, patronun iğrenç teklifini geri ittik, emekçilerin parayla satılmayacağını arkadaşlar ispat ettiler.

12 Nisan Cumartesi günü işyerine geldiğimizde kapılar kapalı idi ve patron kapıda duruyordu. Patron arkadaşımız Mustafa İzci'ye sendikali olmak niyetindeyseniz, sen sendikadan anlarsın, beraber bir sendika kuralım, bütün işçilerin de haklarını ararız dedi. Kendilerinin paraya taptıkları gibi arkadaşları da satın almak istedi.

Bu bir oyundu, nabız yoklaması idi. Bir takım konuşmalardan sonra patron kapıyı açtı, dört işçiyi işe almakta ısrar etti. Bu sırada komşu iş yerlerinin patronları, ustaları ve işçi arkadaşlar başımıza toplandı. Patron başta Mustafa İzci'ye, seni ve 3 si gortası işçiyi işten atıyorum dedi. Mustafa İzci patrona: «Bizleri 40 lira karşılığında hergün 14 saat çalıştırıyorsun, bütün tatil günlerinde çalıştırıyorsun, hep işsizlikten bahsediyorsun, dini sömürü aracı ederek, emeğimizle ve alın terimizle milyonun üstüne milyonları koyuyorsun. Biz de hakkımızı aramak için sendikaya üye

olduk. Bu bir suç mudur? Ben hırsızlık etmedim, adam öldürmedim, beni neden işten atıyorsun? Sizin gibi devletten milyonlarca vergi de kaçırdım.» dedi. Patrona, «Sen fabrikamın ortağı mısın? Canım kimi isterse onu çalıştırırım, bana kanunu bilen işçi lâzım değil, köyden yeni gelmiş, okumuşluğu olmayan işçi lâzım» dedi ve hiç bir gerekçe göstermeden Mustafa İzci arkadaşımızı işe koymadı. Sigortasız olan 3 arkadaş da işten attı. Diğer arkadaşlara işbaşı yapmalarını söyledik. İşten atılan dört arkadaş ta kapıda oturup direnişe geçtik. Patron

çeği öğrenince işyerine gelmediler, patronun bu iğrenç oyununu da bozduk.

Patron kandıracağı işçilerin gelme diğini görünce, direnişte bulunan 4 arkadaşta üçünü saat 3'de yeniden işe aldı, Mustafa arkadaş işe almadı, 8 işçi arkadaşımız götürü usulle çalıştırıldıkları için patronun bunları açığa mahkum etmek için üretimi düşürdü. Bu oyunu da sökmedi, çünkü işçiler mücadelerinde kararlıydılar, bu mücadele yolunda açlık, polis copu, zindan olsa bile.

28 Nisan günü sendikamız işyerine

bir takım oyunlar düzenleyip gece saat 11'de işsiz 4 arkadaş «onlar işten çıktı, gelin siz çalışın, size daha fazla para veririm.» diye kandırıp sabunu serdirmiş. Sabunu seran 4 arkadaşta gece saat 2'ye kadar bulduk, orada bir ekmek kavgamız olduğunu, patronun bizi birbirimize düşürmek istediğini, patronun iğrenç emellerine alet olmalarını söyledik, 4 işçi arkadaş ger-

toplu iş sözleşmesine başlamak üzere çağrı yaptı, patron geldi, toplu sözleşme taslağını aldı. 29 Nisan günü oturma başlamak üzere gitti. Bu arada sendikacıya para teklif ettiyse de yüz bulamadı. 29 Nisan'da toplu sözleşme oturumuna gelmedi. 30 Nisan günü 3 arkadaşımızı daha işten attı. Patron artık çılgına dönmüştü, çünkü artık vergi kaçırılmayacaktı, işçileri tam

sigortalı gösterecekti primleri tam ödeyecekti, 1 Mayıs sabahı geriye kalan 7 işçi arkadaş da işten attı. Gerekçe olarak, «Ben sendikali işçi çalıştırmam, sendikadan istifa edin çalıştırırım» dedi. Patronun bütün gayesi, işyerine kanunu sokmamak, kaçak işçi çalıştırmak, işçiyi daha çok sömürmek, devletten de vergi kaçırmaktır.

Patron bu hareketiyle 11 işçiyi kapı dışarı edip kanunsuz lokavt yapmıştır. Bu durumda Anayasanın 46'ncı maddesini ve Sendikalar kanununun 274'ncü maddesini ayaklar altına alıp hiçe saymıştır.

Erbay işçileri olarak amacımız, patronun bu katı ve çağdışı tutumuna karşı GREV silahını kullanarak, işçi çalışmazsa fabrikamın demir ve beton yığılmandan ibaret olduğunu ve kâr getirmeyeceğini ispat etmektir.

İşçi Kardeşler:

Bizim patron Nedim Erbay gibi, bütün patronlar aynı karakteri taşırlar. Hepsinde de aşırı kâr hırsı vardır, emekçileri sömürüp milyonun üstüne milyonlar koymak patronların prensibidir. Patronların en büyük taktilerinden biri de işçiyi işçiye düşman edip kırdırma. Nitekim Erbay işyerinde de böyle oldu. Patronun bizim karşımıza çıkarttığı işçi arkadaşlarla konuştuk, onları da sendikaya üye yaptık ve patron anladı ki işçiler birbirine düşmüyor; bu oyunu da sökmedi. İşçilerin düşmanı: Emeklerini sömüren, bir kuru eymeğe ve hakkını aramaya kalktığı gibi açığa mahkum eden pis, asalak patronlardır. Birlik ve beraberlik içinde yekvücut olup mücadelelemizi azimli ve kararlı olarak bizi içte ve dışta sömürenlere karşı vermeliyiz.

Kahrolsun emeğimizi sömüren, işçileri hor gören patronlar!

Yaşasın işçi sınıfı ve bütün ezilenler!

Zafer işçilerin olacaktır.

TOPRAK - İŞ SENDİKASI : «KAHROLSUN BİZLERİ AÇLIĞA MAHKÛM EDEN AĞALAR VE BEYLER !»

Toprak-İş Sendikası, tarım işçilerine hitaben bir bildiri yayınlamıştır. Sendikamızın tarım işçilerini kendi çatısı altında birleşmeye çağıran bildirisini kısaltarak sunuyoruz.

TARIM İŞÇİLERİNE

Arkadaşlar,

Anayasa'nın 47. maddesi «Bütün çalışanlar grev hakkına sahiptir» yine Anayasanın aynı maddesi «Grev kanunlarıyla düzenlenir.» diye de söyler.

Fakat tarım iş kolunda çalışan bir buçuk milyon tarım işçisinin grev ve toplu sözleşme hakkını, sigorta hakkını, iş güvenliğini düzenleyecek olan tarım iş kanunu senelerdir meclislerden çıkartılmıyor. (...) Bu kanunu çıkartmanın tek yolu vardır. O da, bir buçuk milyon tarım işçisinin kendi sendikalarında toplanarak mücadele etmesidir. Unutmayalım ki, mücadele etmeden hiçbir şey gökten zem bile inmez.

Bugün tarım ve orman işçisinin başına bir kaza gelse yaralansa veya sakat kalsa, ne ağa bakar, ne dayı başı. Eğer, o işçinin cebinde parası varsa kendini tedavi ettirir; parası yoksa, gelenlere «kaderim» der susar. Bu gün her tarım işçisi 60-70 yaşına kadar çalışır. Daha doğrusu çalıştırılır. Çalışamaz hale gelince kaderiyle başbaşa bırakılıp, kenara itilir. Tarım işçisi çalışmaya giderken kaç para ücretle çalışacağına kendisi karar vermiyor. Çünkü ağalar ve beyler işçi ile yüz yüze pazarlık etmiyor. Dayı

başı denilen aracı gidip ağa ile pazarlık ediyor. Ya da, kıştan para alarak bizleri bir dahaki mevsime ağa ile anlaşıcağı ücrete çalıştırmak zorunda bırakıyor. Gidip ağaya diyor ki; araba parası bana ait 50 lira vereceksin. Tu tuyor 10 lira araba parası kesiyor. 5 lira da dayı başlık hakkı alıyor. Geriye işçiye kalan para 30-35 liradır. Oysa, ortalama 50 işçi götüren bir dayı başının çalışmadan işçilerin sırtından elde ettiği günlük kazanç 500-600 liradır. Bu insan tüccarlığından başka birşey değildir. Bir diğer sorun da, aynı işi yapanlara ayrı ücret ödenmesidir. Çapada çalışan bir kadın veya çocuk, bir erkekle aynı işi yaptığı halde, ayrı ücret alır. Bu durum da tamamen keyfi bir uygulamanın ürünüdür.

Arkadaşlar,

Bütün bunlar haksız ve haysiyetsiz uygulamalardır. Biz, Toprak-İş Sendikası bu haksızlığa ve haysiyetsizliğe son vermek için kurduk. Grev ve toplu sözleşme hakkı, sekiz saatlik iş günü, sigorta hakkı, eşit işe eşit ücret ve iş güvenliği, tarım işçilerinin analarının ak sütü gibi, helal haklarıdır. Madem ki üreten, yetiştiren, herşeyi yerli yerine getiren biziz, böylece ihtiyarlayınca emekliye ayrılmak bizim de hakkımız olmalıdır. Bizler de, hastalanınca doktor ve hastahane bulabilmeliyiz. Ağaç gölgelerinde, hayvan damlarında, sivri sineğin ve pisliğin içinde değil, sağlığa elverişli evlerde oturmak ve dinlenmek bizim de hakkımızdır.

uçuk-İş temsilcisi Caciğ Ahmet, fabrika kada «Kauçuk iş buradan atılmaz, o esas sendikadır.» diye konuşmaya kalkınca işçiler buna çok kızdılar ve Kauçuk-İş temsilcisini hastaneliğe ettiler.

GREV HAKKIMIZ İÇİN MÜCADELE EDELİM ! SIKI YÖNETİMİN KALKMASI İÇİN MÜCADELE EDELİM!

İstanbul İşçi Dayanışma Derneği faşist baskıları ve grev yasasını protesto eden bir bildiri yayınladı. Bildirinin bazı bölümlerini sunuyoruz

«... Bugün işsizlik pahalılıkla birlikte halkımız üzerindeki baskı ve zulüm alabildiğine artıyor. Çünkü halkımız uyanıyor. Sömürücülerin en çok korktuğu da ezilenlerin uyanışıdır. Ezil-

enlerin mücadelesi yükseldikçe sömürücüler de alabildiğine azgınlaşacak, baskı ve zulmünü arttıracaktır. Sıkıyönetim bunun için sürüyor, işçiler köyümler gençler bunun için öldürülüyor, grev miting ve direnişler bunun için engelleniyor. Ne kadar baskı zulüm varsa, hep halkımız uyanmasını diyoruz. Bu kavgada öldürüldü Şerif Aygüller, Gahinler, Kerimler, Abdî Göneler. Bu kavgada yığılınca döğüşerek ölümlü kucakladı devrimci kardeşlerimiz...

« Ama biz, her devrimci kardeşimizin ölümünde milyonlarca doğarız. Bir avuç sömürücü, milyonların selini durdurabilir mi? Amerikan tankı topu, durdurabilir mi Vietnam halkının kararlı mücadelesini? Vietnam halkı, yıl-

Arkadaşlar,

Bu haklar ulaşılmayacak şeyler değildir. Yerli ve yabancı işçiler demeden aslı astarı olmayan, iftira ve düşmanca davranışlara aldırmadan sendikamız Toprak-İş'te toplanırsak bu hakları elde etmiş olacağız. (...)

Şunu da bir an aklınızdan çıkarmayın ki, sendikaya üye olup, ona dört elle sarılırsak, zorlukları yenmedeki esas kuvveti elde etmiş olacağız.

Arkadaşlar,

Sendikamızın kurulması bizleri sevin dirirken, ağaları, beyleri ve onları destekleyen herkesi kızdırdı. Onlar, bu kızgınlıkla etraflarına korku salmaya, bizleri sendikadan uzaklaştırmaya çalıştılar ve çalışıyorlar. Buna şaşmamak gerekir. Çünkü o adamlar sendikamızın kurulmasıyla yıllardır sırtımızdan elde ettikleri haksız kazançlarına «dur» denileceğini bilmektedirler. Öyleyse o adamların dedikodularına, tehditlerine aldırmadan yerli ve yabancı işçilerle, kadıyla, erkeğiyle, oğluyla, kızıyla sendikada toplanmalıdır. Sendikamız Toprak-İş'te toplanıp mücadele etmenin zamanı gelmiştir. Dil ve ırk ayırımı yapmadan her tarım işçisini TOPRAK-İŞ SENDİKASI'nda toplanmaya çağırıyoruz. TOPRAK-İŞ'e üye olmak, TOPRAK-İŞ'te birleşmek parolamız olsun.

KAHROLSUN BİZLERİ AÇLIĞA
MAHKUM EDEN AĞALAR VE BEYLER!
YAŞASIN TARIM İŞÇİLERİ-
NİN HAKLI MÜCADELESİ!

Toprak-İş Sendikası Y. Kurulu

larca savaşarak Amerikan emperyalizminin yere vurdu. Çünkü onlar haklı bir savaş veriyorlardı. HAKLI OLMAK SONUNA KADAR DİRENMEK SAVAŞMAK DEMEKTİR.

« (...) ARKADAŞLAR: 12 Mart'tan beri sıkıyönetim baskı ve zulmü altında yaşıyoruz. Patronların çıkarı için sürdürülen Sıkıyönetim, zaten kıstı olan grev hakkını, 1 Mayıs İşçi Bayramında, itibaren izine bağladı... Grev yasaklaması aynı zamanda toplu sözleşme yasağı demektir, sendikaların de engellenmesi demektir. Grev yasasının ne anlama geldiğini bütün fabrikalara yayaım, tüm işçi arkadaşları, sendikaları, demokratik kuruluşları grev hakkı için mücadeleye çağırırım. GREV HAKKIMIZ İÇİN MÜCADELE EDELİM, SIKIYÖNETİMİN KALKMASI İÇİN MÜCADELE EDELİM. Başka yol yoktur, hakkımızı söke söke alacağız. (...)»

Bildirinin altında İstanbul İşçi Dayanışma Derneği (Gaziosmanpaşa) adına Mehmet Çerik'in imzası bulunmaktadır.

HALKTAN TECRİT OLAN FAŞİSTLER VAHSİCE SALDIRIYORLAR

Denizli Ticaret Lisesi öğrencilerinden İsmail Kaplan, geçtiğimiz hafta içinde gece evini basan faşistler tarafından dövülmüştür. Faşistler, İsmail Kaplan'ın vücudunu çeşitli yerlerinden jilette kesmişlerdir.

Dört kişi oldukları tesbit edilen faşistlerden bir tanesinin adı Celal Ceyran'dır. Olay Emniyet Müdürü ve Vali tarafından örtbas edilmek istenmiştir. Faşistlerin bu canice hareketi Denizli halkının ve gençliğinin nefretli ve protestolarıyla karşılanmıştır.

Denizli'de faşistler Vakıflar Öğrenci Yurdunda mevzilenmiş bulunmaktadırlar. Yurt yönetimi yurtsever öğrenciler üzerinde ağır bir baskı uygulamaktadır. Faşistlerin isteklerine alet olmayan öğrenciler, yurttan atılmaktadırlar. Faşistlerin bu saldırıları yanlarına kâr kalmayacaktır. Onlar, halktan hak ettikleri cevabı alacaklardır.

(Devamı II. Sayfada)

★ Hüseyin Örek'in, Kerim Yaman'ın, Şahin Aydın'ın, Abdî Gönel'in faşist katilleri 16 Mayıs günü bir devrimciyi daha öldürdüler. Urfa Ticaret Lisesi son sınıf öğrencisi Mehmet Güngör'ü tabancayla vuran faşist katil de diğer devrimcilerin katilleri gibi belki yakalanmayacak ama halkımız, faşistlerden bütün bu cinayetlerin hesabını soracaktır.

★ Faşistler, Ankara Deneme Yüksek Okulu'nda «Komünistlere ölüm» diye bağırarak öğrencilere, sekreterlere ve asistanlara saldırdılar. Yedi öğretim üyesi okulda can ve öğretim güvenliği kalmadığını söyleyerek görevlerine devam edemeyeceklerini bildirdiler. Okul Öğrenci Derneği Başkanı ise 14 Mayıs günü bir açıklama yaparak, iki arkadaşlarının komandolar tarafından kaçırıldığını ve işkence gördüğünü bildirdi.

★ Demirel'e karşı tertiplenen faşist provokasyon ile harekete geçen faşistler, Ankara'da Oyuncular Birliği Tiyatrosunu tahrip ettiler.

★ Faşistler geçtiğimiz hafta için de TÖB-DER Malatya lokaline di namit attılar ve üyeleri tehdit ettiler. Birkaç gün sonra ise üç öğretmene saldırdılar.

★ 35 Gündür boykotta bulunan Galatasaray Yüksek Okulu'nda faşistler derslere girmek istediklerini söyleyerek olay çıkarttılar. Yapılan aramada, faşistlerin üzerinde bol miktarda mermi, molotof kokteyli ve çeşitli silahlar bulundu.

★ 14 Mayıs günü Mamak Lisesinde öğrenciler faşistlerin arkadaşlarına saldırmasını protesto etmek ve can güvenliklerinin sağlanmasını istemek için dersleri boykot etmişlerdir. Polis boykotu kırmak istemiş, ve mukavemet ettikleri gerekçesiyle yirmi öğrenciyi gözaltına almıştır.

★ ODTÜ öğrencileri taleplerinin bir kısmının kabul edilmemesi üzerine 16 Mayıs günü tekrar boykota başlamışlardır. Boykota bütün öğrenciler katılmaktadır. Kabul edilmeyen talepleri, sömestirin boykotta geçen günler kadar uzatılmasınıdır.

★ Almanya'da Nobel Dinamit fabrikasında 10 Türk işçisinin işten çıkartılmasını protesto eden işçilere polis saldırmış, eden Alman polisi ve bir Türk kadın işçi yaralanmıştır.

★ Anadolu Yakası Devrimci Liseliler Birliği, yayınladığı bildiriye «Bizler zalim işğ göbekli patronlara, toprak ağalarına ve tefecilere karşı toprak ve hürriyet isteyen fedakâr işçi ve köylülerimizin yanında yer alan gençliğin yolunda yürüyoruz» demişlerdir.

★ Adana'da halkın faşizme ve vurgunculuğa karşı mücadelesini yürütmek ve birliğini sağlamak için, demokratik bir dernek kurulmuştur. İşsizlik ve Pahalılığa Karşı Halk Birliği adındaki derneğin adresi şudur: Kızılay Caddesi, 62/4 ADANA.

★ Hasat Yayınları tarafından çıkarılan Lenin'in «Gençlik Üzerine» adlı kitabı yasaklanmış ve toplatılmıştır.

★ İzmir'de faşistler Umut Kitabevinin camlarını boyamışlar ve Kurt resimleri çizmişlerdir. Kitapçı Ertuğrul Türk Bileği, Kantar polis karakoluna durumu bildirmiş, zaman zaman bazı kişilerin gelip Alpaslan Türkeş'in kitaplarını satması için baskı yaptıklarını söylemiştir. Ancak karakoldaki polisler, saldırıganlar hakkında takibat yapmayı reddetmişlerdir.

DÜZELTME

Dergimizin 5. sayısı kendi hatalarımız, dizgi makinalarının bozulması ve polisin çalışmayı geciktirmesi yüzünden, yanlışlarla dolu çıktı. Okuyucularımızdan özür diler, aşağıdaki en önemli noktaları düzeltmelerini rica ederiz:

6. -7. sayfalarda, 4. sütunda sondan 4. satırdaki «burjuva faşizmi» sözünün doğrusu «burjuva pasifizmi» olacaktır. Aynı sayfada, «Başkomutan Stalin» yazısının 3. sütununun 4. satırında, «savaşa karşı saldırı dönemine» ifadesinin doğrusu «savaş, karşı — saldırı dönemi-ne...» olacaktır. Yine aynı sayfada, «Kapitalist Ülkeler Arasında Savaşların Kaçınılmazlığı» yazısında, sondan ikinci paragrafın ilk cümlesinin doğrusu şöyle olacaktır: «(...) Bugünkü barış hareketinin, başarıya ulaştığı takdirde belli bir savaşı önlemesi, belli bir barışı geçici olarak...»

8. Sayfada, 1. sütunda, 8. paragrafta, «tam bu» ve «kla-

sikleşmiş» kelimelerinin altı çizili olacaktır. 9. sayfada, 1. sütunda, «Evrin konağı mı?» ara — başlığından önceki son satırın doğrusu, «halkı yığıllığa ve teslimiyete...» olacaktır. Aynı sayfanın 2. sütununda, «Mücadele için...» ara — başlığından önceki son paragrafta, 3. cümlelerin doğrusu şöyle olacaktır. «Ancak bu, mutlak durgunluk içinde olmayacaktır. Bu hazırlık, kitleleri mücadele için de devrim fikriyle eğitmekle yapılabilir.» «Altı çizili yerlerin dergide yer alan cümlede atlanmış olması, savunduğumuz fikrin tam tersini söylüyor görünmemize yol açmıştır.

Yine 9. sayfanın 2. sütununda, sondan 3. paragrafın 2. satırı şöyle olacaktır: «Faşist diktatörlük içinde...» 12. sayfanın sondan 4. satırındaki «Marks'ın doktrininin asıl sözünün...» ifadesinin doğrusu ise şudur: «Marks'ın doktrininin asıl özünün...»

Okuyucularımızdan tekrar özür dileriz

«Hint, Çin, Kore, Japon, İran ve Türk işçi ve köylüleri, ortak kurtuluş davası uğruna el ele verip yürüyüşe geçtikleri zaman, ancak o zaman, sömürücülere karşı kesin zafer sağlama bağlanmış olacaktır. Yasasın özgür Asya!»

LENİN

Sayın Başkan
Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun ham madde ve kalkınma meseleleri üzerine olağanüstü oturumu, Cezayir Demokratik Halk Cumhuriyeti Devrim Konseyi Başkanı Hayri Bumedyen'in önerileri ve dünya ülkelerinin büyük çoğunluğunun desteğiyle başarılı bir şekilde toplanmış bulunuyor. Birleşmiş Milletler'in kurulmasından bu yana geçen 29 yıl içinde emperyalist sömürü ve talana karşı çıkılması ve uluslararası iktisadi ilişkilerin değiştirilmesi gibi önemli bir meseleyi görüşmek üzere, ilk defa böyle bir olağanüstü oturum yapılıyor. Bu uluslararası durumda meydana gelen derin değişikliklerin bir yansımasıdır. Çin Hükümeti, bu oturumun toplanmasını hararetle kutlar. Çin Hükümeti, bu oturumun gelişmekte olan ülkeler arasındaki birliğin güçlendirilmesine, onların milli iktisadi hak ve menfaatlerinin korunmasına ve bütün halkların emperyalizme ve özellikle hegemonyacılaşma karşı mücadelelerinin ilerletilmesine olumlu bir katkıda bulunacağını ümit eder.

DÜNYANIN DURUMU:

«GÖKKUBBE ALTINDA

BÜYÜK BİR KARGAŞALIK»

Şimdiki uluslararası durum gelişmekte olan ülkeler ve dünya halkları için son derece elverişlidir. Sömürgecilik, emperyalizm ve hegemonyacılık üzerine kurulmuş olan eski düzen gün geçtikçe ağır darbeler yiyor ve temellerinden sarsılıyor. Uluslararası ilişkiler kökten değişiyor. Bütün dünya çalkantı ve huzursuzluk içindedir. Durum, biz Çinlilerin deyişiyle, «gök kubbenin altında büyük bir kargaşalık»tır. Bu «kargaşalık», çağdaş dünyadaki bütün temel çelişmelerin keskinleşmesinin bir ifadesidir. Bu «kargaşalık» çürüyen gerici güçlerin çözümlenmesi ve çöküşünü hızlandırıyor, yeni doğan halk güçlerinin ise uyanıp gelişmesi ne yardımcı oluyor

«Gökkubbenin altındaki bu büyük kargaşalık» durumunda, dünyadaki bütün siyasi güçler, uzun boy ölçümler ve mücadeleler yoluyla köklü bir dağılım ve yeniden gruplaşma geçirmişlerdir. Bir çok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesi ardarda bağımsızlığına kavuştu ve bu ülkeler uluslararası meselelerde her geçen gün daha büyük bir rol oynuyorlar. İkinci Dünya Savaşından sonra bir süre varolan sosyalist kamp sosyal emperyalizmin ortaya çıkışının sonucu olarak artık mevcut değildir. Kapitalizmin eşit olmayan gelişme kanunu yüzünden, batılı emperyalist blok da parçalanmaktadır. Uluslararası ilişkilerdeki değişiklikler gözönüne alınırsa, bugün dünya aslında birbirleriyle hem ilişkili olan hemde çelişen üç kısım veya üç dünyadan meydana gelmektedir. Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği Birinci Dünyayı meydana getiriyor. Asya, Afrika, Latin Amerika ve diğer bölgelerin gelişmekte olan ülkeleri Üçüncü Dünyayı meydana getiriyor. Bu ikisinin arasında kalan gelişmiş ülkeler ise İkinci Dünyayı meydana getiriyor.

İKİ SÜPER DEVLET GÜNÜMÜZÜN EN BÜYÜK SÖMÜRÜCÜ VE ZALİMLERİDİR

İki süper devlet Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği, boş yere dünya hegemonyası peşinde koşuyorlar. Her ikisi de kendine özgü yollarla Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın gelişmekte olan ülkelerini kendi denetimleri altına almaya ve aynı zamanda kendilerinden daha güçsüz olan gelişmiş ülkelere zorbalık uygulamaya yelteniyorlar.

İki süper devlet, günümüzün en büyük uluslararası sömürücü ve zalimleridir. Onlar yeni bir dünya savaşının kaynağıdır. Her ikisi de büyük miktarda nükleer silaha sahiptir. Onlar şiddetli bir silâhlanma yarışına girerek, yurt dışında büyük miktarda asker bulundurarak ve her yerde askerî üsler kurarak bütün milletlerin bağımsızlığını ve güvenliğini tehdit ediyorlar. Her ikisi de diğer ülkelere karşı denetim, yalancılık, müdahale ve saldırıya girişiyorlar. Her ikisi de diğer ülkeleri iktisaden sömürüyor, servetlerini talan ediyor ve kaynaklarını gaspediyorlar. Başkalarına zorbalık uygulamada, özellikle «sosyalizm» yaftasını asan süper devlet tehlike arz ediyor. O, silâhli kuvvetlerini göndererek «müttefiki» Çekoslovakya'yı işgal etmiş ve Pakistan'ı parçalama savaşını kışkırtmıştır. O, sözünün eri değildir, kalles, çıkarıcı ve vicdansızdır.

Süper devletlerle gelişmekte olan ülkeler arasındaki gelişmiş ülkelerin durumu oldukça karmaşıktır. Bunlardan bazıları, Üçüncü Dünya ülkeleriyle hâlâ şu veya bu şekilde sömürgeci ilişkiler sürdürüyorlar ve Portekiz gibi bir ülke, vahşi sömürgeci hakimiyetini bile devam ettiriyor. Bu duruma son verilmelidir. Beri yandan, bütün bu gelişmiş ülkeler, çeşitli ölçülerde, şu ya da bu süper devletin denetim, tehdit ve zorbalığı altındadır. Hatta bunlardan bazıları, bir süper devlet tarafından, sözde kendi «ailesi» yaftası altında bağımlı duruma düşürülmüşlerdir. Bütün bu ülkeler, şu veya bu ölçüde süper devletlerin boyunduruk ya da denetiminden kurtulmak, milli bağımsızlık ve egemenliklerini korumak arzusunu taşıyorlar.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA

TARİH TEKERLEĞİNİN İTİCİ GÜCÜ

Gelişmekte olan çok sayıda ülke, sömürgeci ve emperyalist zulüm ve sömürünün yavaş yavaş sona ermesini istiyor.

çekmiştir. Siyasi bağımsızlıklarına kavuşmuş olmalarına rağmen, hepsi hâlâ sömürgeciliğin kalıntılarını taşıyıp etmekte, milli ekonomilerini geliştirmek ve milli bağımsızlıklarını pekiştirmek tarihi göreviyle karşı karşıyadırlar. Bu ülkelerin toprakları geniş, nüfusları kalabalık ve doğal kaynakları zengindir. Bu ülkeler en ağır baskılara maruz kaldıkları için, zulme karşı koyma, kurtuluşlarını ve kalkınmalarını sağlama yolunda en şiddetli isteği duyuyorlar. Onlar, milli kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesinde muazzam bir güce sahip olduklarını ispatladılar ve birbiri ardından pariak zaferler kazandılar. Onlar dünya tarihinin tekerleğini döndüren devrimci itici güçlerden biri ve sömürgeciliğe, emperyalizme ve özellikle süper devletlere karşı mücadelede temel güçtürler.

YA İKİ SÜPER DEVLET SAVASIR VEYA DEVRİM SAVASI ÖNLER

İki süper devlet dünya hegemonyası uğruna birbirleriyle yarıştıkları için, aralarındaki çelişmeler uzlaşmazdır ya biri diğerini altedecek, ya da kendisi altedilecektir. Aralarındaki uzlaşma ve işbirliği kısmi, geçici ve izafidir. Aralarındaki rekabet ise genel, sürekli ve mutlak. Sözde «dengeli kuvvet indirimi» ve «stratejik silâhların sınırlandırılması» dedikleri şey, son tahlilde boş laftan başka bir şey değildir. Çünkü gerçekte ne «denge» vardır, ne de «sınırlandırma» olabilir. Aralarında bazı anlaşmalara varabilirler. Ancak bu anlaşmalar, bir sahtekârlık ve aldatmacadan ibarettir. Aslında onlar daha büyük ve şiddetli bir rekabete yönelmektedirler.

Süper devletler arasındaki rekabet bütün dünyayı kapsıyor. Aralarındaki rekabetin stratejik ağırlık noktası olan Avrupa'da sürekli olarak gergin bir boy ölçüşme durumu içindedirler. Ortadoğu, Akdeniz, İran Körfezi, Hint Okyanusu ve Pasifik bölgesindeki rekabetleri şiddetleniyor. Onlar her gün silâhsızlanmadan söz ederken, gerçekte her gün silâhlanıyorlar. Onlar her gün «yumuşama» dan dem vururken, gerçekte her gün gerginlik yaratıyorlar. Çatıştıkları her yerde karışıklıklar patlak veriyor. Emperyalizm ve sosyal emperyalizm varolduğu sürece, bu dünyada kesinlikle ne huzur olabilir, ne de «sürekli barış». Ya onlar birbirleriyle savaşacak, ya da halk devrim yapacaktır. Başkan Mao Zedung'un belirttiği gibi: «Yeni bir dünya savaşına tehlikesi hâlâ mevcuttur ve bütün ülkelerin halkları hazırlıklı olmalıdır. Ama bugün dünyada esas akım devrimdir.»

Deng Siao - Ping, 10 Nisan 1974 tarihli oturumunda, konuşmasını yaparken..

ÜÇÜNCÜ DÜNYA SİLKİNİYOR VE AYAGA KALKIYOR

İki süper devlet kendi anti-tezlerini yaratmış bulunuyorlar. Onlar, küçüğe zorbalık yapan büyük, zayıfa hükmeden güçlü ve yoksulu ezen zengin olarak davrandıkları için, Üçüncü Dünyanın ve bütün dünya halklarının şiddetli mukavemetiyle karşılaşılıyorlar. Asya, Afrika ve Latin Amerika halkları sömürgeciliğe, emperyalizme ve özellikle hegemonyacılaşma karşı mücadelelerinde yeni zaferler kazanmaktadırlar. Hindicini halkları, ABD emperyalist saldırganlığına karşı milli kurtuluş mücadelelerinde ilerlemeye devam ediyorlar. Arap ülkelerinin ve Filistin'in halkları, dördüncü Ortadoğu savaşında, iki süper devletin denetimini ve «ne savaş, ne barış» durumunu kırıp geçtiler ve

«Bütün dünya halkları, yürekli olsunlar, savaşmaya cesaret etsinler, güçlüklerden korkmasınlar ve dalgalarda halinde ilerlesinler. O zaman dünya, halkların olacak, iblislerin hepsi yok edileceklerdir.»

MAO ZEDUNG

İsrail saldırganlarına karşı büyük bir zafer kazandı. Afrika halklarının, emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırk ayırımına karşı mücadeleleri derinlemesine gelişiyor. Gine-Bissau Cumhuriyeti, silâhli mücadelenin ateşi içinde şan ve şerefle doğdu. Mozambik, Angola, Zimbabve, Namibya ve Azanya halklarının Portekiz sömürgeci hakimiyetine ve Güney Afrika ile Güney Rodezya'daki beyaz ırkçı rejimlere karşı giriştikleri silâhli mücadeleler ve kitile hareketleri coşkun bir şekilde gelişiyor. Latin Amerika ülkelerinin başlatılan deniz haklarını koruma mücadelesi iki süper devletlerin denetimini kırıyor. Üçüncü Dünya halkları, sömürgeci ve emperyalist zulüm ve sömürünün yavaş yavaş sona ermesini istiyor.

Dünyanın İki Süper Üçüncü D

Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Konseyi Başkanı
Milletler Genel Kurulunun 6. Olağanüstü Oturumunun esaslı bir tahlilini vermektedir. Konuşma yapılmıştır.

mücadele hâline gelmiştir. Afrika Birliği Teşkilatı'nın 10. Devlet ve Hükümet Başkanları Toplantısı 4. Bloksuz Ülkeler Zirve Konferansı, Arap Zirve Konferansı ve İslâm ülkeleri zirve Konferansı, emperyalizmi, sömürgeciliği, yeni sömürgeciliği, hegemonyacılaşma, siyonizmi ve ırkçılığı birbiri peşisıra şiddetle mahkûm ettiler. Böylece, gelişmekte olan ülkelerin, menfur düşmanlarına karşı ortak mücadelede birliklerini güçlendirmek ve birbirlerini desteklemek yolundaki sağlam irade ve kararlılıklarını gösterdiler. Afrika ve Latin Amerika ülkeleri ve halklarının dalga dalga ilerleyen mücadeleleri, dış görünüşü güçlü ama içi kof olan emperyalizmin ve özellikle süper devletlerin temeldeki zaafını açığa çıkarmış ve onların dünyaya hükmetme yolundaki boş hayallerine ağır darbeler indirmiştir.

İki süper devletin hegemonyacılığı ve kuvvet politikası, gelişmiş İkinci Dünya Ülkeleri arasında da büyük bir hoşnutsuzluk uyandırmıştır. Bu ülkelerin, süper devletlerin denetim, müdahale, tehdit ve sömürüne ve onların, iktisadi buhranları başkalarının sırtına yüklemeye teşebbüslerine karşı verdikleri mücadeleler gün geçtikçe gelişiyor. Bu ülkelerin mücadeleleri de uluslararası durumun gelişmesine önemli bir etki yapıyor.

GERÇEKTE GÜÇLÜ OLAN İKİ SÜPER DEVLET DEĞİL, ÜÇÜNCÜ DÜNYA VE EZİLEN HALKLARDIR

Sayılsız gerçek, iki hegemonyacı devletin gücünü abartan ve halkın gücünü küçümseyen bütün görüşlerin temelsiz olduğunu göstermiştir. Gerçekte güçlü olanlar, bir veya iki süper devlet değil, birleşen ve savaşıp zafer kazanmaya cesaret eden Üçüncü Dünya ve bütün ülkelerin halkıdır. Bir çok Üçüncü Dünya ülkesi ve halkın uzun mücadeleler yoluyla siyasi bağımsızlıklarına kavuşabildiklerine göre, hiç şüphesiz bu temel üzerinde birliklerini güçlendirerek ve gerek süper devletlerin zorbalığına maruz kalan diğer ülkelerle gerekse Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği halkı da dahil olmak üzere bütün dünya halklarıyla ittifak kurarak, sürekli mücadele yoluyla eşitsizlik, denetim ve sömürüye dayanan uluslararası iktisadi ilişkileri de kökten değiştirebilecekler ve böylece milli ekonomilerinin bağımsız gelişmesi için gerekli şartları yaratabileceklerdir.

SÖMÜRGEÇİLİĞİN VE EMPERYALİZMİN TALAN VE SOYGUNU

Sayın Başkan,

Ham madde ve kalkınma meselelerinin özü, gelişmekte olan ülkelerin devlet egemenliklerini koruma, milli ekonomilerini geliştirme ve emperyalizmin, özelikle süper devletlerin talan ve denetimine karşı çıkma mücadelesidir. Bu günümüzde Üçüncü Dünya Ülkeleri ve halklarının sömürgeciliğe, emperyalizme ve hegemonyacılaşma karşı verdikleri mücadelenin çok önemli bir yönüdür.

Hepimizin bildiği gibi, sömürgeciler ve emperyalistler son birkaç yüzyıl içinde Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarını insafsızca köleleştirmiş ve soyunmuşlardır. Onlar, yerli halkın ucuz işgücünü ve zengin doğal kaynaklarını sömürmüş ve çarpık, tek yanlı bir ekonomi oluşturmuş, ucuz tarım ve maden ürünlerini gaspederek, kendi sanayi mamulleriyle piyasayı istila ederek, milli sanayiye boğarak ve eşit olmayan bir mübadele sürdürerek aşırı kârlar elde etmişlerdir. Gelişmiş ülkelerin zenginliği ve gelişmekte olan ülkelerin yoksulluğu, sömürgeciliğin ve emperyalizmin talan siyasetinin sonucudur.

Siyasi bağımsızlığına kavuşmuş olan birçok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesinin iktisadi can damarları, hâlâ şu veya bu ölçüde sömürgecilerin ve emperyalistlerin denetimi altındadır. Ve bu ülkelerin eski iktisadi bünyeleri kökten değişmiş değildir. Emperyalistler ve özellikle süper devletler, gelişmekte olan ülkeler üzerindeki sömürü ve talanlarını sürdürmek ve yoğunlaştırmak için yeni - sömürgeci yöntemleri benimsemiş bulunuyorlar. İktisadi talan ve siyasi müdahale amacıyla, gelişmekte olan ülkelere sermaye ihraç ediyor ve «çok uluslu şirketler» gibi uluslararası şirketler kuruyorlar.

Kaderine Artık Her Devlet Değil, Siyasi Hükmediyor

g Siao - ping

hürriyeti Devlet Konseyi

Yardımcısı (Başbakan Yardımcısı) Deng Siao-Ping'in Birleşmiş
Umumunda, 10 Nisan 1974 günü yaptığı konuşma, dünya şartları-
yı aynen yayınıyoruz. Ara başlıkları «Halkın Sesi» tarafından

Deng Siao — Ping, konuşmasından sonra Üçüncü Dünya
ülkelerinin temsilcileri tarafından tebrik edilirken..

uluslararası tekelci örgütler vasıtasıyla «devlet içinde dev-
let» kuruyorlar. Onlar, uluslararası piyasalardaki te-
kelci durumlarından faydalanarak kendi mallarının ih-
racat fiyatlarını yükseltiyor ve gelişmekte olan ülkele-
rin ham maddelerinin fiyatlarını düşürüyor, bu yolla mu-
azzam kârlar vuruyorlar. Üstelik kapitalizmin si-
yasî ve iktisadî buhranları derinleştikçe ve araların-
daki rekabet şiddetlendikçe, iktisadî ve mali buhran-
ların yükünü başkalarının omuzlarına yükleyerek ge-
lişmekte olan ülkeleri gitgide daha yoğun bir şekilde
talani ediyorlar.

**«Sovyet sosyal - emperyalizmi,
dünya halkları için Amerikan emper-
yalizmi kadar tehlikelidir ve onun suç
ortağıdır. Sovyet sosyal - emperva-
lizmine karşı mücadele etmeden emper-
yalizme karşı mücadele etmek
veya emperyalizme karşı mücadele
etmeden sosyal - emperyalizme karşı
mücadele etmek ve zafer kazanmak
imkânsızdır.»**

ENVER HOCA

SOSYAL EMPERYALİZM: ULUSLARARASI SİLÂH TÛCCARI VE TEFECİ

Şunu da kaydetmek gerekir ki, kendini sosyalist
bir ülke olarak tanıtan süper devlet yeni - sömürgeci
iktisadî talan yöntemlerinde diğerinden hiç te geri
kalmıyor. Sözümona «iktisadî işbirliği» ve «uluslara-
rasî işbölümü» adı altında aşırı kârlar koparmak için
kendî «ailesiz» içinde baskı tedbirleri uyguluyor.
Başkalarının zararı pahasına kâr peşinde koşma işin-
de, diğer emperyalist ülkeler için dahi az görülen de-
recede ileri gidiyor. Onun sözümona «yardım» ve
«destek» adı altında bazı ülkelerde kurduğu «ortak
işletmeler», özünde «çok uluslu şirketlerin» bir kop-
masıdır. O, modası geçmiş teçhizatı ve standartlara
uymayan silâhları fahiş fiyatla satmayı ve karşılığın-
da, gelişmekte olan ülkelerin stratejik ham madde-
lerini ve tarım ürünlerini talan etmeyi olağan bir
uygulama haline getirmiştir. O, büyük çapta silah ve
mühimmat satarak uluslararası bir ölüm tüccarı ha-
line gelmiştir. O sık sık başkalarının içinde bulundu-
ğu güçlüklerden faydalanarak alacaklarının ödenmesi
için onları sıkıştırılmaktadır. Bu süper devlet, son Or-
tadoğu savaşı sırasında mühimmat satarak kazandı-
ğı bol miktarda dövizle düşük fiyata satın aldığı Arap
petrolünü yüksek fiyatla satarak, kaşla göz arasında
muazzam kârlar elde etti. Üstelik o, «sınırlı egemen-
lik» teorisinden dem vuruyor, gelişme yolundaki ülke-
lerin kaynaklarının güya uluslararası servet olduğun-
u iddia ediyor ve hattâ «doğal kaynaklar üzerindeki
egemenliğin, büyük ölçüde gelişmekte olan ülkelerin
sanayilerinin bu kaynaklardan faydalanma yeteneği-
ne bağlı olduğunu» ileri sürüyor. Bunlar açıktan, açığa
emperyalist safasatıdır. Bu safasatlar diğer sü-
per devletin, sömürülenlerle sömürülenler arasındaki ilişki-
leri muhafaza etmek için yaydığı sözümona «karşılıklı
bağlılık» teorisinden bile daha açıktır. Adına lâ-
yık gerçek bir sosyalist ülkenin, enternasyonalizm il-
kesine bağlı kalması, ezilen milletleri ve ülkeleri iç-
tenlikle desteklemesi ve millî ekonomilerini geliştirmeye
yardım etmesi gerekir. Oysa bu süper devlet tam
tersini yapıyor. Bu, onun lâfta sosyalist, fiiliyatta ise
emperyalist olduğunu bir kere daha ispatlıyor.

YOKSUL ÜLKELER! SÖMÜRÜ E TAHAKKÛME KARŞI BİRLESELİMİ

Sömürgeciliğin, emperyalizmin ve özellikle süper
devletlerin talan ve sömürüsü, yoksul ülkeleri daha
yoksul, zengin ülkeleri daha zengin yaparak, arala-
rındaki uçurumu gitgide derinleştiriyor. Emperyalizm

gelişmekte olan ülkelerin kurtuluşu ve ilerlemesi ö-
nündeki en büyük engeldir. Gelişme yolundaki ülke-
lerin emperyalizmin iktisadî tekeline ve talanına son
vermeleri, bu engelleri ortadan kaldırmaları, iktisadî
kaynaklarını ve diğer hak ve menfaatlerini korumak
için gerekli bütün tedbirleri almaları tamamen haklı
ve doğrudur.

Emperyalizmin ve özellikle süper devletlerin fa-
aliyetleri, gelişme yolundaki ülkelerin, iktisadî bağımsız-
lıklarına kavuşma yolunda zafer dolu ilerleyişlerini
asla engelleyemeyecektir. Son Ortadoğu savaşında, yek-
vücut olarak birleşen Arap ülkeleri, petrol silâhına
sarılarak siyonizme ve destekçilerine ağır bir darbe in-
dirdiler. Yaptıkları iyi ve doğrudur. Bu, gelişmekte
olan ülkelerin emperyalizme karşı mücadelesinde şim-
diye kadar görülmemiş bir olaydı. Bu Üçüncü Dünya
halklarının moralini bir hayli yükseltti ve emperya-
lizmin çalınımı bozdu. Bu, emperyalizmin uzun zaman
dır sürdürdüğü uluslararası iktisadî tekeli kırıp ve
gelişmekte olan ülkelerin birleşik mücadelesinin gü-
cünü ispatladı. Madem ki emperyalist tekelci dünya
pazarlarını istedikleri gibi kontrol etmek için işbirliği
yaparak gelişmekte olan ülkelerin hayati menfaat-
lerine büyük zarar veriyorlar, gelişmekte olan ülke-
ler emperyalizmin tekeli kırılmak ve kendi iktisadî
hak ve menfaatlerini korumak için neden birleşme-
sinler? Petrol savaşı, insanların ufkunu genişletti. Pet-
rol savaşı sırasında yapılanlar, diğer ham maddeler
için de yapılabilir ve yapılmalıdır.

Şunu da kaydetmek gerekir ki, gelişmekte olan
ülkelerin kendi doğal kaynaklarını koruma mücade-
lesi, sadece iktisadî bakımdan önem taşımıyor. İki
süper devletin silâhlanmayı ve savaş hazırlıklarını sür-
dürmek ve dünya hegemonyası peşinde koşmak ama-
cıyla Üçüncü Dünyanın kaynaklarını açgözlükle
talan etmeleri kaçınılmazdır. Gelişmekte olan ülkele-
rin kendi kaynaklarını koruma ve denetlemeleri, yal-
nız siyasî bağımsızlıklarını pekiştirmek ve millî e-
konomilerini geliştirmek için değil, aynı zamanda sü-
per devletlerin silâhlanma ve savaş hazırlıklarına kar-
şı çıkmak ve onların saldırı savaşları başlatmalarını
önlemek için de çok önemlidir.

SIYASİ BAĞIMSIZLIK İÇİN MÜCADELE VE KENDİ GÜCÜNE DAYANMA

Sayın Başkan,

Kanımızca, Üçüncü Dünya ülkelerinin siyasî ba-
ğımsızlıklarını korumaları, ekonomilerini geliştirmeleri-
nin birinci ön şartıdır. Siyasî bağımsızlığa kavuşmak,
bir ülke halkı için sadece ilk adımdır. Bu bağımsız-
lık daha da pekiştirilmelidir. Çünkü ülke içinde sömür-
geciliğin kalıntıları halâ mevcuttur, emperyalizmin ve
hegemonyacılığın yıkıcılığı ve saldırısı tehlikesi halâ
mevcuttur. Siyasî bağımsızlığın pekiştirilmesi, kaçınıl-
maz olarak bir sürekli mücadele sürecidir. Son tah-
lilde, siyasî bağımsızlıkla iktisadî bağımsızlık birbi-
rinden ayrılmaz. Siyasî bağımsızlık olmadan, iktisadî
bağımsızlığa kavuşulamaz; iktisadî bağımsızlık ol-
madan, bir ülke tam ve sağlam bir bağımsızlığa sa-
hip olamaz.

Gelişmekte olan ülkeler, ekonomilerini bağımsız
olarak geliştirmek bakımından büyük bir potansiyele
sahiptirler. Bir ülke kendi özelliklerine ve şartları-
na göre hiç yılmadan çaba sarfettiği ve kendi gü-
cüne dayanarak yolunda ilerlediği takdirde, giderek
kendî sanayi ve tarımının modernleştirilmesinde ön-
ceki nesillerin ulaşamadığı yüksek bir gelişme düze-
yine ulaşması tamamen mümkündür. Gelişmekte olan
ülkelerin kalkınması konusunda emperyalizm tarafın-
dan yayılan karamsarlık ve acz fikirleri temelsiz ve
ard niyetlidir.

Biz kendi gücüne dayanarak derken şunu kastedi-
yoruz: Bir ülke esas olarak kendi halkının gücüne ve
zekâsına dayanmalı, iktisadî can damarlarını kendi
elinde tutmalı, kendi kaynaklarından tam olarak yarar

lanmalı, yiyecek üretimini arttırmaya çalışmalı ve millî
ekonomisini adım adım ve plânlı bir şekilde geliştirmeli-
dir. Bağımsızlık ve kendi gücüne dayanmak poli-
tikası asla ülkenin kendi şartlarına uymamak anlamına
gelmez. Tersine birbirinden farklı şartların ayrı-
dedilmesini ve her ülkenin, içinde bulunduğu somut
şartlara göre, kendi gücüne dayanmada kendine özgü
bir yol izlemesini gerektirir. Şimdiki aşamada geli-
şmekte olan bir ülke millî ekonomisini geliştirmek
için, her şeyden önce doğal kaynaklarını kendi
elinde tutmalı ve yabancı sermayenin kontrolünden a-
dım adım kurtulmalıdır. Bir çok gelişmekte olan ülke
nin ham madde üretimi, henüz millî ekonomisinin ol-
duğca büyük bir kısmını teşkil ediyor. Bu ülkeler ham
maddelerinin üretimini, kullanımını, satışını stok edil-
mesini ve nakliyatını kendi ellerine alabilir ve bunları
eşit ticaret ilişkileri temelinde rasyonel fiyatlarla sa-
tıp karşılığında kendi sanayi ve tarım üretimlerini geli-
ştirmek için gerekli olan malları eskisinden daha bü-
yük miktarda satın alabilirlerse karşı karşıya bulun-
dukları güçlükleri adım adım giderebilecek ve yok-
sulluğa ve geri kalmışlığa bir an önce son verme yo-
lunu açabileceklerdir.

**«Bir ülkenin işçileri, devrimci dü-
şünceleri kavramış ve aynı zamanda
siyasî bilince erişmişlerse emperyalist
bir gruptan veya bir diğer emperya-
list gruptan yana olamayacaklarını
anlamışlardır.»**

LENİN

ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKELERİ İŞBİRLİĞİ VE YARDIMLAŞMAYI GÜÇLENDİRMELİ

Kendi gücüne dayanmak, asla «kendî içine kapan-
mak» ve dış yardımı reddetmek anlamına gelmez. Çe-
şitli ülkelerin, devlet egemenliğine saygı eşitlik ve kar-
şılıklı yarar, karşılıklı tamamlayıcı mücadele ilişkileri te-
melinde iktisadî ve teknik işbirliği yapmalarını millî
ekonomilerinin gelişmesi bakımından daima faydalı ve
zorunlu saydık.

Burada, gelişmekte olan ülkeler arasındaki ik-
tisadî işbirliğinin özel bir önem taşıdığını özellikle
kaydetmek isteriz. Üçüncü Dünya Ülkeleri geçmişte
ortak bir kaderi paylaşmışlardır ve bugün sömürgeci-
liğe yeni -sömürgeciliğe ve büyük devlet hegemonya-
cılığına karşı çıkmak, millî ekonomilerini geliştirmek
ve ülkelerini inşa etmek gibi ortak görevlerle karşı
karşıya bulunuyorlar. Daha sıkı birleşmemiz için her
sebebe mevcuttur. Birbirimizden uzaklaşmamız için ise
hiçbir sebep yoktur. Emperyalistler ve özellikle süper
devletler, hâkimiyet, denetim ve talanlarını sürdür-
mek için, biz gelişmekte olan ülkeler arasındaki bazı
geçici ayrılıklardan faydalanarak aramızca nifak tohum-
ları saçmaya ve birliğimizi bozmaya çalışıyorlar. Uya-
nıklığımızı sonuna kadar korumalıyız. Biz gelişmekte
olan ülkeler arasındaki ayrılıklar, ilgili taraflar ara-
sında müzakereler yoluyla pekâlâ halledilebilir ve hal-
ledilmelidir. Petrol meselesinde taraf olan gelişmekte
olan ülkelerin, bu meselenin rasyonel bir çözümünü bul-
mak için olumlu çabalar sarfetmelerinden ve uygun
yollar aramalarından memnunluk duyuyoruz. Biz ge-
lişmekte olan ülkeler, sadece siyasî bakımdan birbiri-
mizi desteklemekle kalmamalı iktisadî bakımdan da bir-
birimize yardım etmeliyiz. Aramızdaki işbirliği gerçe-
kten eşit bir işbirliğidir. ve geniş gelişme imkânları
vardır.

BARİŞ İÇİNDE BİRARADA YASAMA VE KENDİ KENDİNİ TAYİN HAKKI

Sayın Başkan,

Üçüncü Dünya Ülkeleri şimdiki son derece eşitsiz
uluslararası iktisadî ilişkilerin değiştirilmesini şiddet-
le talep ediyorlar ve bu konuda bir çok rasyonel re-
form teklifi getirmiş bulunuyorlar. Çin Hükümeti ve
halkı, Üçüncü Dünya ülkelerinin bütün hak teklif-
lerini hararetle onaylamakta ve kesinlikle desteklemek-
tedir.

Biz, ülkeler arasındaki siyasî ve iktisadî ilişkile-

rin egemenlik ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı, karşılıklı saldırmazlık, birbirinin içişlerine karışmama eşitlik ve karşılıklı yarar ve barış içinde bir arada yaşama Beş İlkesi temelinde kurulmasını savunuyoruz. Biz, herhangi bir ülkenin bu ilkelere aykırı olarak dünyanın herhangi bir bölgesinde hegemonya ve nüfuz alanları kurmasına karşıyız.

Biz, her ülkenin işlerinin, kendi halkı tarafından yürütülmesi gerektiği görüşündeyiz. Gelişmekte olan ülkelerin halkları, kendi sosyal ve iktisadi sistemlerini serbestçe seçme ve tayin etme hakkına sahiptirler.

Biz, gelişmekte olan ülkelerin kendi doğal kaynakları üzerindeki egemenliklerini sürekli olarak kendi ellerinde tutmalarını ve kullanmalarını destekliyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin bütün yabancı sermaye yi, özellikle «çok uluslu şirketleri» millileştirmede dahil her yolla kontrol altına alma ve yönetmelerini destekliyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin «tek başlarına ya da topluca, kendi güçlerine dayanma» yoluyla milli ekonomilerini geliştirme tutumlarını destekliyoruz.

BÜYÜK OLSUN, KÜÇÜK OLSUN BÜTÜN ÜLKELER EŞİTTİR

Biz, küçük olsun büyük olsun, yoksul olsun, zengin olsun bütün ülkelerin eşit kabul edilmesi ve uluslararası iktisadi işlerin bir veya iki süper devletin te kelinde bulunması yerine dünyadaki bütün ülkeler tarafından ortaklaşa yönetilmesi gerektiği görüşündeyiz. Biz, dünya nüfusunun ezici çoğunluğunu meydana getiren gelişmekte olan ülkelerin uluslararası ticaret, para, deniz nakliyatı vb. gibi meselelerle ilgili bütün kararların alınmasına katılma hakkını destekliyoruz.

Biz, uluslararası ticaretin eşitlik, karşılıklı yarar ve karşılıklı tamamlayıcı mübadele ilkeleri temelinde devamması gerektiğini savunuyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin kendi ham maddelerinin temel ürünlerinin, yarı - mamul ve mamul maddelerinin ticaret hadlerinin düzeltilmesi, piyasalarının genişletilmesi, adil ve elverişli fiyatların tesbiti yolundaki acil taleplerini destekliyoruz. Biz, gelişmekte olan ülkelerin sömürge-

«Ya savaş devrimi doğuracak, ya da devrim savaşı önleyecektir. Emperyalistler, revizyonistler ve gerici-ler, dünya halklarını Üçüncü Dünya Savaşına zorluyorlarsa, bu savaş içinde dünya halklarını devrim için ayaklandırmaya ve emperyalistleri, revizyonistleri ve bütün gericileri mezarlarına vullamaya varacaktır.»
MAO ZEDUNG

ciliğe, emperyalizme ve hegemonyacılaşma karşı birleşik bir mücadele vermek için çeşitli ham madde ihraç eden ülkeler örgütleri kurmalarını destekliyoruz.

«YARDIM» ADI ALTINDA YAPILAN BASKIYA VE TEFECİLİĞE KARŞIYIZ

Biz, gelişmekte olan ülkelere iktisadi yardım yapılırken yardım alan ülkelerin egemenliğine kesinlikle saygı gösterilmesi, hiçbir siyasi ve askeri şart koşul-

maması, her hangi bir imtiyaz ya da aşırı kâr sağlamak için hiçbir talepte bulunulmaması gerektiği görüşündeyiz. Gelişmekte olan ülkelere açılan kredi, faizsiz ya da düşük faizli olmalı gerektiğinde ana para ve faizin ödemesinin ertelenmesine, hatta zorunluluk halinde borcun azaltılmasına ya da kaldırılmasına imkân vermelidir. Biz, yardım adı altında gelişmekte olan ülkelere karşı tefecilik ve santaj uygulanmasına karşıyız.

Biz, gelişmekte olan ülkelere sağlanan teknolojinin pratik, etkili, ucuz ve kullanışlı olması gerektiği

görüldüğünde yardım alan ülkelere gönderilen uzmanlar ve diğer personel, o ülke halkına teknik bilgileri titizlikle öğretmek, ülkenin kanunlarına ve milli adetlerine saygı göstermekle yükümlüdürler. Onlar, asla kanunsuz faaliyetlerde bulunmamak bir yana, özel taleplerde bile, bulunmamalı ve özel kolaylıklar istememe-lerdir.

EĞER ÇİN RENGİNİ DEĞİŞTİREREK BİR SÜPER DEVLET OLURSA...

Sayın Başkan,

Çin, sosyalist bir ülke, aynı zamanda gelişmekte olan bir ülkedir. Çin, Üçüncü Dünya mensuptur. Başkan Mao'nun öğretilerini sıkı sıkıya izleyen Çin Hükümeti ve halkı bütün ezilen halkların ve milletlerin milli bağımsızlıklarını kazanma ve koruma, milli ekonomilerini geliştirme ve sömürgeciliğe emperyalizme ve hegemonyacılaşma karşı koyma mücadelelerini ke sinlikle desteklemektedirler. Bu, boynumuzun borcu olan enternasyonalist görevimizdir. Çin bir süper devlet değildir ve asla olmaya da çalışmayacaktır. Süper devlet nedir? Bir süper devlet, her yerde başka ülkelere karşı saldırı, müdahale, denetim, yıkıcılık ve talan uygulayan ve dünya hegemonyası peşinde koşan emperyalist bir ülkedir. Büyük bir sosyalist ülkede kapitalizm geri getirilirse, o ülke kaçınılmaz olarak sü-

«Dış görünüşte, «sükunet» her yerde hüküm sürüyor. ABD, Batı Avrupa'yı, Japonya'yı ve diğer kapitalist ülkeleri nafakaya bağladı. ABD'nin nencesine düşmüş olan Almanya, B. Britanya, Fransa, İtalya, Japonya aldıkları emirleri tam bir itaatle yerine getiriyorlar. Fakat bu «sükunet» in «ebediyen» muhafaza edileceğine; bu ülkelerin ABD egemenliğine ve boyunduruğuna daima tahammül edeceklerine, bağımsızlık yolunu tutmak için Amerikan boyunduruğundan kurtulmaya çalışmayacaklarına inanmak hata olur.»

STALİN

per devlet haline gelir. Gerek son yıllarda, Çin'de yapılan büyük Proleter Kültür Devrimi ve gerekse halen bütün Çin'de yürütülen Çin Biao'yu ve Konfüçyus'un eleştirme hareketi, kapitalizmin geri getirilmesini önlemeyi ve sosyalist Çin'in rengini asla değiştirmeyip daima ezilen halkların ve ezilen milletlerin yanında yer almasını sağlamayı amaçlamaktadır. Eğer günün birinde Çin rengini değiştirerek bir süper devlet haline gelirse, o da dünyanın her yerinde bir müstebit gibi davranıp başkalarını baskı, saldırı ve sömürüye maruz bırakacak olursa, o zaman dünya halkları Çin'e sosyal-emperyalist yaftasını asmak, onun yüzünü açığa vurmak, ona karşı çıkmak ve Çin halkıyla birlikte onu devirmelidir.

Sayın Başkan,

Tarih mücadele içinde gelişir ve dünya çalkantılar içinde ilerler. Emperyalistler ve özellikle süper devletler, birbirleriyle karşılaşarak ve günden güne çöküyorlar. Ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halk devrim istiyorlar. Bu, tarihin karşı konulmaz akımıdır. Üçüncü Dünya Ülkeleri ve halklarının aralarındaki birliği sağlamış oldukları birleşebilecek bütün güçlerle birleştikleri ve uzun süreli bir mücadele sürdürecekleri takdirde, mutlaka yeni zaferler kazanmaya devam edeceklerinden eminiz.

Lenin

KİTLE İÇİNDE PARTİ ÇALIŞMASI

Lenin'in «Kitle İçinde Parti Çalışması» başlığı altında toplanan makalelerinin ikinci baskısı, Kasım 1974'te Ser yayıncıları tarafından yapıldı. Kitap, Lenin'in 1900-1921 yılları arasında örgütlenme üzerine yazdığı 18 yazıyı kapsamaktadır.

Kitaptaki yazıların büyük çoğunluğu devrimin yük seldiği şartlarda yazılmıştır. Türkiye'nin bugün devrimci bir yükseliş içinde bulunduğu şartlarda, Lenin'in bu konudaki görüşleri özellikle önem taşımaktadır.

DEVRİMCİ YÜKSELİŞ

Lenin, devrimci yükselişe örnek olarak artan kitle mücadelelerini gösteriyor:

«Polonya'daki lokavt, Sen Petersburg ve İvanova Voznesensk işçilerinin hayat pahalılığına karşı giriştikleri hareket, Moskova endüstri bölgelerindeki geniş grev hareketi, sendikal örgütlerin şiddetli bir mücadele için yaptıkları acil çağrılar vs... Bütün Rus devrimi tarihi göstermiştir ki, devrimci hareketin bütün ayaklanmaları, ancak böyle ekonomik kitle hareketleri temelinde başlamıştır.»

Lenin, çeşitli yazılarında devrimci yükselişi haber veriyor ve bu yükselişi göremiyen, dolayısıyla buna uygun görevleri yerine getirmiyen oportünistleri şiddetle eleştiriyor.

Devrimci yükseliş, gerici saldırıları da beraberinde getirirdi. Lenin şöyle diyor:

«Devrim, kuvvetli ve birleşik bir karşı-devrim yaratarak ilerler; yani devrim, düşmanı gitgide daha aşırı savunma tedbirlerine başvurmaya zorlar ve böylece çok daha güçlü saldırı vasıtaları bulur.» (S. 40)

Lenin'in fikirleri, bugün Türkiye'de devrimci yükselişi göremiyen, faşist saldırılar karşısında teslimiyetçi örgütleyenlerle devrimci bir uyarı olmaktadır. Lenin gerici saldırılar karşısında karamsarlığa kapılan, devrimden ve işçi sınıfı hareketinden şüpheye düşenleri de

şiddetle eleştirmektedir. Kitlelerin yükselen mücadelesi, gerici terörle karşılaşacaktır. Halkın mücadelesini bastırmak için, hakim sınıfların şiddete başvurmadan öte bir çareleri yoktur. Devrimci yükselişin ağır ve sancısız gerçekleşeceğini düşünmek, hayata uymaz.

«YENİLMİŞ ORDULAR İYİ ÖĞRENİRLER»

12 Mart faşist diktatörlüğü bütün halkımıza azgınca saldırdı. Bu saldırı, gerilemeye başlamış olan kitle mücadelelerinin tamamen bastırılması sonucunu doğurdu. Yenilgi, oportünist saflarda ve özellikle burjuva aydınları içinde teslimiyete yol açtı. Fakat bu durum çok uzun sürmedi. Son yıl içinde işçilerin, köylülerin ve diğer halk sınıflarının mücadelesinde görülen canlanma, yeni bir devrimci yükseliş içinde olduğumuzu gösteriyor. Bu şartlarda, halkın mücadelesinden korkuya kapılan revizyonistler, kitlelerin mücadelelerini «provokasyon» diyerek engellemeye çalışıyorlar. Lenin, kitle mücadelelerinden korkanlara şöyle cevap veriyordu:

«Bırakın, liberallerin ve dehşete düşmüş entellektüellerin, özgürlük adına verilen ilk gerçek kitle muharebesinden ödleri kopsun. Bırakın, korkaklar gibi dövüldüğünüz yere tekrar gitmeyin, ölüme giden o yola bir daha ayak basmayın desinler. Sınıf bilincine sahip proleterya onlara şöyle cevap verecektir: Tarihte büyük savaşlar devrimlerin büyük sorunları, sadece ileri sınıfların tekrar saldırılarıyla çözülmüştür. Ve onlar, yenilginin derslerini öğrendikten sonra zafere ulaşırlar. Yenilmiş ordular iyi öğrenirler.» (S. 87)

CAN ALICI MESELE: ÖRGÜTLENME

Lenin, devrim yükselirken, hızla ve cesaretle örgütlenmenin önemi üzerinde duruyor:

«Halkın yüz mışli güçlenmiş olan devrimci enerjisi ne ayak uydurabilmek için, tüm partinin ve partiy-

bağlı örgütlerin üyelerini çoğaltmalıyız.» (S. 27)

«Genç savaşçılar örgütlerimizin tümünün ve her çeşidi dinin saflarına daha cesaretle, geniş ölçüde ve hızla alınmalıdır. Amacımız için bir an bile gecikmeksizin yüzlerce yeni örgütler kurulmalıdır. Evet, yüzlerce; abartmıyorum.» (S. 30)

Örgütlenmede cesur önderlere ihtiyaç vardır. Lenin, mücadelenin geliştiği şartlarda «insan yok» diyen örgütçülerin «emekliye ayrılmaları ve meydanı, tecrübesizliklerinden doğan sakıncaları gayretli çalışmalarını ile telafi edecek olan daha genç güçlere bırakmaları daha iyi olur» diyor.

Lenin, proleterya partisinin karşı - devrimin saldırılarını göğüsleyecek tek örgütlenme olduğuna sık sık dik kat çekiyor. Her türlü saldırıya, kitle örgütlenmelerinin dağıtılmasına rağmen, «şu veya bu şekilde, legal ya da yarı legal, kapalı veya açık, işçi sınıfı kendi canlanma noktasını bulacaktır. Sınıf bilincine sahip partili Sosyal Demokratlar (X) her yerde ve her zaman kitlelerin önünde yürüyecek, kitleleri parti ruhıyla etkilemek için her yerde ve her zaman birlikte hareket edeceklerdir.» (S. 91-92)

Zafere ulaşacak olan parti, nasıl bir partidir? Lenin, bu sorunun cevabını şöyle veriyor:

«Kitlelerle ilişki içinde ısrarlı çalışma için kendini pekiştirmeyi başaran bir parti, kendi öncüsünü örgütlemeyi başaran ve güçlerini, proleteryanın her hayat emaresini Sosyal Demokratik bir ruhla etkileyecek şekilde yönlendiren ileri sınıfın partisi böyle bir parti ne olursa olsun kazanacaktır.» (S. 92)

(X) Avrupa ve Rusya'da o dönemde Marksistlerin kurdukları partiler, «Sosyal Demokrat» adını taşıyor-kim olması üzerine, gerçek Marksistler bu adı ter-dü. Daha sonra bu partilerin çoğuna revizyonistlerin hakettiler. Sosyal Demokrasi, zamanla tamamen reformcu ve düzenden yana bir muhteva kazandı.

KİTAPLAR

TARİHTEN

İşbirlikçi hakim sınıfların iddia ettiklerinin aksine, Türkiye ve Yunanistan halkları birbirlerine düşman değildir. İki ülkenin işçi sınıfları ve emekçi halkları arasında, kökleri Milli Kurtuluş Savaşımıza kadar dayanan köklü bir dostluk vardır. İngiliz emperyalistlerinin Yunan ordularını Anadolu'ya saldırtmaları üzerine Yunan komünistleri bu gerici savaşa ve emperyalist jandarmalarına şiddetle karşı çıkmışlardır.

Bu gerçek enternasyonalist dayanışmayı gösteren ve ilk defa Yeni Hayat dergisinin 8 Temmuz 1922 tarihli 15. sayısında çıkan iki bildiri, AYDINLIK dergisinin Şubat 1969 tarihli 4. sayısında yayımlanmıştır. Kıbrıs'ın işgali ve «federe devlet» adı altında taksimi, hakim sınıfların sovenizmi ve revizyonistlerin sosyal - soven demogojileri karşısında tavrımızın ne olması gerektiğini, proletaryanın bu konudaki devrimci geleceğinin ne olduğunu gösteren bu iki bildiri aynı aynen yayınlıyoruz.

Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası Genel Merkezinden Yunan Köylü, Amele ve Askerlerine Bir Hitap

YUNAN KÖYLÜ, AMELE VE ASKERLERİNE BİR HITAP

Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası Merkez-i Umumişinden
Asker Arkadaşlar,

Biz pekâlâ biliyoruz ki sizin ekseriniz, fakir evlâdınız ve kendiniz de fakir adamlarsınız.

Yunan köylüleri, size hitap ediyoruz. Köylü ve fıkaranın vazifesi köyünde ekin ekme, hayvan bakmak ve bağcılık yapmaktır. Halbuki sizi kendi vazifenizden, kendi valide ve babanızdan, kendi kardeş ve hemşirelerinizden, kendi refika ve sevgililerinizden ayırarak ecnebi topraklarını istilâya, komşu bir milletin evine girerek fenalık yapmaya mecbur etmişlerdir. Bu istilâ hareketinde, bu macerada galip de olsanız mağlûp da olsanız sizin için hasil olacak şey yalnız ve yalnız hüsrandır.

Siz, felâketli, yorgunluklu ve ölümlerle dolu tehlikeli askerlik hayatınızda köylerdeki tarlalarınızdan, atlarınız, hayvanlarınızdan, bağlarınızdan, bahçelerinizden mahrum kalıyorsunuz.

Köyleriniz analarınız, babalarınız, hemşireleriniz, refika ve çocuklarınız hükümetin vergilerini vererek, zenginlerin ihtikârı altında kıvrılarak gündün güne fakir ve sefil düşüyorlar.

Üç seneden beri Türklerle cereyan eden muharebenin neticesinde yüzbinlerce arkadaşlarınızın çocukları öksüz kimsesiz kaldı. Sizin karşınızda size karşı kendi toprağını, kendi köyünü, kendi tarlasını müdafaa etmekte olan Türk ordusu da sizin gibi köylülerden mürekkeptir. Onların size bir düşmanlığı yoktur. Onlar da sizin gibi kendi köylerinde sulh ve sükûn içinde ekin eker hayvan besleyerek ve bağcılıkla yaşamak istiyorlar. Siz muharebeden vazgeçtiğiniz takdirde Anadolu köylüsü siz köylerinizde giderken sizi rahat bırakmayacaktır. Çünkü Anadolu köylüleri de sizin gibi kendi köyünde kendi baba ve anaları, kardeş ve hemşireleri, refika ve çocuklarıyla şen ve mesut hayata kavuşmaya muhtaçlardır. Fakat onlar muharebede devamla mecburdurlar; çünkü karşılarında yurtlarına sokulmuş bir düşman mevcuttur. Yunanistan'da bu muharebenin devamından faydalanan az adam vardır: Onlar da, sizin kralınız, sizin generalleriniz, sizin büyük fabrika, ticarethane, banka sahiplerinizden ibarettir. Siz muharebe uğrunda kendi ocaklarınızı perişan bırakarak kanlarınızı döke-

rek, canlarınızı kıyarak, çocuklarınızı öksüz bırakarak ancak generallerinizin ve büyük zabıtlarınızın derece-i rütbelerinin yükselmesine sandalyalarının çoğalmasına maaşlarınızın artmasına ve zenginlerinizin muharebe esnasında harp ticareti ile milyonlar kazanmasına hizmet ediyorsunuz. Bu sizin zararınızdır: Generaller ve zabıtlar dereceleri yükseldikçe size karşı daha mağrur ve zalim olmakta ve maaşları arttırdıkça sizin maaşlarınız azalmakta ve verilmesi gecikmektedir. Büyük zenginleriniz daha ziyade para kazandıkça ellerindeki eşyalarını daha ziyade pahalılaştırmakta ve sizin köylerdeki atlarınızı, tarlalarınızı, sapan ve bahçelerinizi kendilerine mal etmektedir. Zenginlerin parası çoğaldıkça ihtikâr ve pahalılık artmakta olduğundan, sizin de, köyde kalanlarınızın da geçinmeleri daha müşkül olmaktadır.

Asker Arkadaşlar,

Biz pekâlâ biliyoruz ki, sizin aranızda bir kısmınız da ameledir. Ücretle çalışarak geçinen adamlardır. Şimdi de onlara hitap ediyoruz. Anadolu muharebesinde bir menfaatiniz yoktur. Anadolu ordusu da sizin gibi köylü ve amelelerden mürekkeptir. İş, ma işet dolayısıyla kardeşlerinizdir. Farz ediniz ki ordunuz Anadolu'da galip olup yerleşti. Bundan sizin ellerinize ne geçecektir? Sizin kanımızla kazanılacak muharebeden faydalanacak ancak büyük ticarethane sahipleriniz, fabrika törlerin ve bankerlerinizdir. Ve onlara ağır faizlerle para vererek bütün Yunanistan ile beraber Anadolu'yu kendilerine yemlik yapmak isteyen kapitalistlerdir. Artık malûm bir şeydir ki zenginler, fabrikatörler, tüccarlar ve alelumum kapitalistler amele sınıfının ve bütün emekçilerin düşmanıdır. Düşmanlara hizmet etmek ve onları kuvvetlendirmek ise amelelerin kurtuluş mefkûresine muhaliftir. Anadolu köylüsünün ve Anadolu amelesinin ve bunlardan mürekkep olan Anadolu ordusunun Yunan amelesine bir zararı dokunmamıştır ve dokunmak ihtimali yoktur. Yunanistan mağlûp da olsa, galip de olsa, büyük veyahut küçük olsa, başlarında Kral veya Venizelos da olsa, Yunanistan amelesini için bunun hepsi birdir. Amelenin maişeti her zaman ve her yerde kendi emeği sayesinde.

Dolayısıyla, Venizelos hükümetinin başladığı ve Kral hükümetinin devam ettirmekte olduğu ve arkadan İn-

Yunan Komünistlerinin Beyannamesi

Arkadaşlar,

Haydi vazife başına! Ordularımızı kardeşleştirelim. Kahrolsun istilâcılık siyaseti! Kahrolsun diğer milletlere tahakküm siyaseti! Kahrolsun sermayedarların zalim harbi! Yaşasın kardeşlik! Yaşasın Köylü, Asker ve Amele devrimi!

YUNAN KOMÜNİSTLERİNİN BEYANNAMESİ

Kahrolsun emperyalizm — Konstantin halka sulh vaad etmişti. Yoksa... — Verilen Kurbanlar — Yunan halkının boynuna yükletilen borç — Canavarcasına yatırılan grevler — Kürek mahkûmları — Gazeteciler hapishanede — Hapishanede öldürülenler — Anadolu muharebesi bir maceradır — Yunanistan'da baskılar — Konstantin gericilerle beraber — Kral ve hükümetin caniyane hareketini kınıyoruz — Kahrolsun emperyalizm ve zalim dalkavuklar.

Venizelosçulara karşı olan fırkalar, Kral Konstantin halka sulh vaad ederek hükümeti ele geçirince ikinci seçimlerde gördükleri başarıdan son-

ra kendilerinden evvelki hükümetin siyasetini, yani Anadolu'da harp siyasetini takip ile alışlagelene ve bilhassa İngiliz emperyalizmine tâbi bulunacaklarını ilân ettiler. On senelik seferberlikten sonra terhis edilmiş askerler hemen yeniden silâh altına alınarak cepheye gönderilmişlerdir. Acaba bu caniyane siyaset, nasıl neticeler verdi? Yunan halkının boynuna 3 milyar borç daha yüklendi.

Venizelos düşmanları işçi sınıfına siyasi özgürlük vaad etmişti. Fakat hakikatte bu hükümet daha müstebit, daha zalimane hareket etmektedir. Dört defa vuku bulan grevler canavarcasına yatırılmış ve grevciler cepheye gönderilmiştir. Bunlar arasında da 500 demiryolu müstahdemi vardır. Elektrik teknik müstahdemlerinin geçen sene (Kasım ayındaki) grevlerinden sonra 88 kişi sekizer sene müddetle kürek cezasına mahkûm edildi. Düşüncelerini yayan gazeteleri heyetiyle beraber hapishaneye atıldı.

Günden güne her şeyin kıymetinin yükselmesine karşılık halk tarafından yapılan nümayişte 110 kişi tevkif edilmiştir. Bunların bir miktarı muhakemesiz olarak hâlâ hapishanelerde inlemektedir. Yunan Komünist Partisinin en eski ve en değerli azası olan İstavrakis hapishanede katil edildi.

Kral polisleri, Atina'da ve Selânik'te Komünist Partisi idare heyetlerini arayıp yağma ederek kendilerini Doğu Makedonya'ya nakil etmişlerdir. Örgütlenmeler her türlü zulüm ve baskıya maruz kalmaktadır. Hükümet, meslekî kuruluşlar birliğini tamamen dağıtmak fikrinde olduğunu gizlemiyor.

Maceradan başka hiç bir şey olmayan Anadolu muharebesinin açtığı büyük masrafları kapamak için İngiltere'ye olan müracaat reddedildikten sonra, iç borçlanma kanunu tasarıları yapıp parlâmentoya sevk edildi ve altı fazla rey ile bu borçlanma kanunu tasarısı kabul edildi, en ziyade fakir halktan toplanacak ve onun arkasına yüklenecek olan bu borç zaten birçok dış borçlanmalardan belki büyümüş olan halkı heyecana getirmiştir. Mecburi olan bu borçlanma hiç bir müsbet netice vermemiş, belki memlekette her şeyin kıymetini daha yükseltmeye sebep olmuştur.

Yunan hükümeti ise kendi eylem siyasetini her türlü zulüm ve tahakküm aracılığıyla devam ettirmektedir. Göze görünen bütün Komünistler sürülüyor. Bütün işçiler ile demiryolu müstahdeminin sandıkları birliğine, senelik toplantı yapmağa müsaade edilmedi.

Saray çevrelerinin ruhi durumunu anlatmak için Oti'deki emri vâkiyi göstermek kâfidir: Geçenlerde Kral Konstantin Atina'ya iltica etmiş Rus gericilerinin hazır bulunduğu bir mecliste demiştir ki, «Anadolu muharebesinin bitmesiyle serbest kalacak ordularımı ilk fırsatta Rusya'nın kurtarılmasına göndereceğim!»

Yunan Komünist Partisi, Yunanistan'da yapılan bütün bu cinayet ve vahşetleri Avrupa ve bütün dünya emekçilerine arz ile elde edilmiş olan sonuçların tamamen kaybedildiğine onların dikkatini çeker. Kral ve hükümetinin bu caniyane hareketlerini protesto eder.

koral yayınları

v.i.lenin
REVİZYONİZM
ÜZERİNE

10 Lira

İsteme Adresi: P.K. 907 İstanbul

Endonezya Devrimcilerinin Faşist Rejime Karşı Mücadelesi

Aşağıda okuyacağınız yazı, Endonezya Komünist Partisi'nin Merkez Komitesinin ülke dışındaki daimi temsil heyetinin 1974 Eylül sonunda yayınladığı bildiridir. «Endonezya Komünistleri Bütün Diğer Yurtseverlerle Birlikte Faşist Rejimin Kanlı Baskısına Karşı Kararlı Bir Mücadele Yürütüyor» başlığını taşıyan bildiri, Endonezya'daki faşist darbenin 9. yıldönümü münasebetiyle, Merkez Komitesi Heyeti'nin yayın organı olan API (Adi Pemuda Indonesia) dergisinde yayınlanmıştır. Ara başlıklar tarafımızdan konmuştur.

Dokuz yıl önce, 1965 Ekiminde, Suharto faşist kligi ABD emperyalistlerinin ve Sovyet revizyonistlerinin açık ve gizli, doğrudan ve dolaylı desteği ile bir karşı-devrimci darbe tezgahladı ve iktidarı Başkan Sukarno'dan gaspetti. O günden beri, Endonezya komünistlerine ve devrimci halka karşı uyguladığı vahşi terör ve zulmü sürekli olarak artırıyor. 1965 sonlarından 1966 yılının başlangıcına kadarki kısa süre içinde binlerce komünisti ve devrimciyi vahşice katletti. Katledilenler arasında EKP'nin ve devrimci kitle örgütlerinin önder üyeleri ve kadroları, sıradan insanlar, ileriler, demokratlar, yurtsever subaylar, assubaylar ve alt kademedeki silahlı kuvvetler mensupları vardı. Faşist kligin, EKP Merkez Komitesi Başkanı D. N. Aidit Yoldaşı ve Partinin diğer belli başlı önderlerini gizlice ve korkakça öldürmesi bu katliamlar sırasındadır. Bu yoldaşların tümü Partiye ve devrime sonuna kadar bağlı kaldılar.

Yüzbinlerce kişi de hapisanelere ve toplama kamplarına atıldı. En az 100 bin kişi hâlâ siyasi tutuklu olarak, bütün ülkeye dağılan yüzlerce hapisane ve toplama kampında bulunmaktadır. Bunlar arasında, kadın tutukular için Buru sürgün yerleri ve Plantungan toplama kampları da vardır. Bu kişiler, «30 Eylül Olaylarına katıldıkları» uydurma iddiası ve «birakıldıkları takdirde tehlikeli olmaları» bahanesi altında 9 yıldır hapiste tutuluyorlar. Hiçbir zaman mahkeme önüne çıkarılmadılar, çünkü faşist rejimin bizzat utanmadan itiraf ettiği gibi ortada, «(30 Eylül Olaylarına katıldıkları dair) yeterli delil yok». Siyasi tutukuların oldukça büyük bir kısmı ise işkence, zorla çalıştırma, açlık ve tıbbi bakım eksikliğinden öldü.

Gerçekten de, Suharto faşist rejiminin işlediği kitle katliamlarının ve kitle tutuklamalarının vahşi niteliği, Hitler nazi leri ve Japon faşistleri tarafından II. Dünya Savaşında yapılan vahşetle karşılaştırılabilir. Endonezya bugün dünya da en fazla siyasi tutuklunun bulunduğu ülke haline gelmiştir.

ENDONEZYA DEVRİMİ YOK EDİLEMEZ

Endonezya'daki karşı-devrimci olaylar, aslında, ABD emperyalistlerinin, hain Sovyet revizyonistlerinin ve çeşitli ülkelerin gericilerinin dünya komünist hareketine ve halkların kurtuluş hareketlerine karşı uluslararası çapta giriştikleri şiddetli saldırının bir parçasıydı. Faşist saldırı EKP'ye ve Endonezya halkının devrimci hareketine ciddi zararlar verdi. Faşistlerin gerçek amacı, EKP'yi ve halkın devrimci hareketini tamamen yok etmektir. Fakat, bu çabaları başarı sızlığa uğradı. Endonezya komünistleri ve devrimci halkı yokedilemez.

Endonezya komünistleri ve devrimci halkı, kanla ödenen bu tecrübeyi özetledikten ve geçmişte izlenen yanlış, revizyonist barışçı yol çizgisini düzelttikten sonra, tekrar ayağa kalktılar ve mücadeleyi sürdürdüler. EKP, «EKP MK Siyasi Bürosunun Özeleştirisi» adlı belgenin ışığında çeşitli bölgelerde yeniden inşa edildi. Komünistler kararlı bir şekilde Parti'nin (Yeni) Üç Bayrağını (*)

yükselttiler ve devrim yolunda yürümeye başladılar. Ülkenin çeşitli bölgelerinde, EKP tarafından yönetilen halk silahlı mücadeleye başladı, düşman terörüne karşı savunma mücadeleleri yürüttü ve düşmanın «kuşatma ve bastırma» harekatlarına karşı savaştı. Bu mücadelelerin bazı başarısızlıkları ve gerilemelerle karşılaştığı doğrudur. Fakat, gerilemeler, geçici bir niteliktedir. EKP, uzun süreli mücadelede kuvvetle sebat ederek, (Yeni) Üç Bayrak'ın öngördüğü görevlerin yerine getirilmesi çalışmasında, ki tecrübeleri özetleyerek ve bu şekilde Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini Endonezya devriminin somut pratiğiyle birleştirerek, Endonezya halkının mücadelesini mutlaka adım adım tekrar yükseltecek, geliştirecek ve zafere götürecektir. Böylece, Endonezya devriminin bu aşamadaki birinci görevini yerine getirmeyi, yani, bürokrat-kapitalist, işbirlikçi ve feodal toprak ağası sınıflarının önde gelen temsilcisi ve ABD emperyalizminin uşağı olan Suharto faşist dik tatörlüğünü tamamiyle ezmeyi ve bu şekilde özgür ve demokratik Yeni Endonezya'yı kurmayı başaracaktır.

FAŞİST MAHKEMELERDE DEVİRİMCI TUTUM

Faşist rejim, faşist yüzünü gizlemek ve EKP'yi ve Endonezya halkının devrimci hareketini bastırmada işlediği ve hâlâ işlemeye devam ettiği kitle katliamlarını meşru göstermek için, gülmüş faşist davalar düzenledi. Sözde Mahmilub (Yüksek Askeri Mahkeme), Mahmildas (Bölgesel Askeri Mahkemeler), Karşı-Bastırma ve buna benzer diğer mahkemeler yoluyla EKP'nin ve halkın devrimci hareketinin kadrolarına, asker ve sivil yurtseverlere ve demokratlara ölüm, müebbed hapis ve diğer ağır cezaları verdi ve vermeye devam ediyor. İdam cezalarının bir kısmı infaz edildi. Bunların içinde Sudisman ve Njono yoldaşları gibi EKP'nin önder üyeleri ve Yarbay Untung ve Tuğgeneral Supardjo gibi silahlı kuvvetlerin yurtsever mensupları da vardı. Onlar, Endonezya halkının kurtuluş savaşçıları olarak şerefle öldüler. Onlar, ne faşist mahkemenin ne de idam mangasının karşısında yılmıyışa düşmeyen cesur kahramanlardır. Kurşunlanmadan önce, «Yaşasın EKP», «Yaşasın Endonezya Halkı» ya da «Yaşasın Endonezya Devrimi» diye kahramanca haykırdılar ve cesaretle «Enternasyonal»i söylediler.

EKP'in kuruluşundan beri, Endonezya komünistleri nesilden nesile savaştılar, düştüler ve tekrar ayağa kalkarak mücadeleyi sürdürdüler. Ne, Hollandalı sömürgecilerin Endonezya halkının EKP önderliğindeki ilk milli ayaklanmasını bastırmak üzere 1926 - 27'de tezgahladığı terör kampanyası, ne Japon faşizminin Endonezya'yı 1942'den 1945'e kadar işgali sırasında uyguladığı dizginsiz vahşet; ne 1948'deki Madiun olayı sırasında Muhammed Hatta'nın gericici hükümetinin yaptığı zulüm, ne Sukiman hükümetinin 1951'deki «Ağustos Harekatı» terör kampanyası ve ne de Suharto rejiminin bugün sürdürmekte olduğu terör kampanyası, hiçbir EKP'yi yıkmayı ve yoketmeyi başaramadı.

Endonezya'lı komünistler ve yurtse-

verler, faşist mahkemeler önünde boyun eğmez bir mücadele verdiler. Mahkeme salonlarını faşist rejimin ihanetini ve zulmünü teşhir ettikleri ve EKP'nin siyasetinin ve amaçlarının propagandasını yaptıkları mücadele alanlarına çevirdiler. Haklarında ölüm cezası isteyen iddianamelere ve idam kararlarına soğukkanlı ve korkusuz bir tavırla meydan okudular. Devrimci iyimserlikle EKP ve Endonezya halkının devrimci hareketinin mutlaka yeniden yükselceğini, şimdi güçlü gibi görünen Suharto faşist rejiminin yıkılmasının mümkün olduğunu ve sonunda mutlaka yıkılacağını belirttiler. Faşist rejimin, mahkemelerin tam haberlerinin ve özellikle komünist kadroların faşist mahkemelerde yaptıkları siyasi savunmaların Endonezya basınında yayınlanmasını yasaklamasının ve sansür etmesinin negeni, işte budur.

Faşist mahkeme önünde gösterilen cesaret ve verilen boyun eğmez mücadele lenin bir örneği de, bir komünist ve sendika lideri olan Njono yoldaşın ölüm cezasına meydan okuyarak faşist kligin tezgahladığı darbeyi ve uyguladığı vahşi terörü teşhir eden tutumdur. Njono Yoldaş kendi hayatının feda edilmesini, EKP'nin ve Endonezya devrimci hareketinin yeniden büyümesi için toprağa düşen ve böylece onu verimli kılan sarı yapraklara benzetti. Bir EKP önderi olan Sudisman yoldaş, faşist mahkeme önünde, «bir komünist öldürülse bile EKP'nin hiçbir zaman ölmeyeceğini» kesinlikle belirtti ve kendi şiirlerinden birinden alıntı yaparak «Kasırga şiddetle kasıp kavursa da (Krakatau (**)), eğilmez» dedi. Bu yoldaşların gösterdikleri, komünist ahlakın üstünlüğünü temsil eden, ölüm yaklaşıp da düşmana boyun eğmeye asla izin vermeyen bir ruhtu; Parti ruhuydu. Diğer bir kahramanlık örneği, EKP önderlerinden olan ve faşist mahkeme önünde boyun eğmeyerek ölüm cezası tehdidine rağmen yaptıklarından pişmanlık getirmeyen Ruslan Widjajasastara yoldaş tarafından da ortaya kondu. O da mahkemeyi bir siyasi mücadele alanına çevirdi.

ŞEHİTLER VE HAINLER

EKP saflarında, devrim davası uğruna düşmanın idam mangaları önünde ya da sınıf savaşlarının ateşinde, Batı Kalimantan'da, Güney Blitar'da (Doğu Java), Purwodadi'de (Orta Java), Sime lungun'da (Kuzey Sumatra), Güney Ayeht'e, Güney Sumatra'da, Kuzey, Orta ve Güney Sulawesi'de ve geniş ülkemizin her yanında halkın silahlı direniş hareketini yöneterek ve EKP'nin (Yeni) Üç Bayrağını yükseklere kaldırarak hayatlarını kahramanca feda eden halkın en iyi oğulları ve kızları sayısızdır. 1974 başlarında EKP önderlerinden S.A. Sofjan, Batı Kalimantan'da düşmana karşı silahlı mücadeleyi sekiz yıl kararlılıkla sürdürdükten sonra silahı elinde hayatını verdi. Ülkenin Suharto rejiminin despotik idaresinden, millete ihanet eden bu rejimden kurtulması için komünistlerle omuz omuza çarpışırken hayatlarını veren diğer yurtseverler de sayısızdır. Örneğin, Güney Blitar'da, Endonezya Milli Partisi'nin (kurucusu Sukarno olan Endonezya'nın en büyük milliyetçi partisi) genel sekreteri ve yılmaz bir yurtsever olan mühendis Surachman şerefli bir şekilde öldü.

Biz komünistler, bizden öncekilerin şanlı devrimci kahramanlık geleneğinin mirasçarıyız. Devrimi sonuna kadar sürdürmeye kararlı olan bizler, düşmanla ya da onun mahkemelerinin haince entrikalarıyla karşılaştıklarında asla teslim olmayan bütün komünist ve yurtsever savaşçıları saygıyla anıyoruz. Dev-

rim bayrağının şerefini korumaya devam ederek mücadelede sebat edenleri ve onu düşmanın iskenceleri ve ölüm tehditleri altında yüksekte tutanlar, ve Endonezya halkının kurtuluşu için hayatlarını seve seve feda edenleri selamlarız.

Karaktersiz ve sağlam olmayan bir avuç insan, düşmanın karşı-devrimci şiddet ve ikna şeklindeki ikili taktiğine boyun eğdiler. Onlar teslim oldular, ha in oldular ve tarihin tortusu haline geldiler. Fakat ne faşist karşı-devrimciler, ne de Sovyet sosyal emperyalizminin uşağı Endonezya revizyonist döneğlerinin de içinde bulunduğu bir avuç hain, EKP nin ve Endonezya devrimci halkının mücadelesini ve Endonezya devriminin akışını durduramaz.

ENDONEZYA HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!

Endonezya komünistleri ve Endonezya'nın geniş devrimci halk kitleleri, Suharto'nun anti-demokratik ve insanlık dışı faşist zulmünü mahkum ediyor. Rejimin komünistlere, yurtseverlere ve demokratlara karşı uyguladığı baskı, terör ve zulme bir son verilmelidir. Suharto faşist rejimi işlediği suçlardan dolayı mutlaka layıkıyla cezalandırılmalıdır ve elbette cezalandırılacaktır. Yarım milyon Endonezya'lı komünistin ve devrimcinin katledilmesinin öcünü alacağız. Suharto faşist rejiminin kan borcu mutlaka kanla ödenmelidir.

EKP'nin Endonezya halkının mücadelesi tek başına değildir. O, Marksist-Leninistlerin, proletaryanın ve devrimci halkın bütün dünyada verdiği mücadelenin bir parçasıdır. Bu mücadelede onlar birbirlerini destekliyorlar. Bizlerle derin ve samimi bir dayanışma içinde, Suharto faşist rejiminin vahşet, terör ve zulmünü şiddetle mahkum eden ve Endonezya halkının kurtuluş mücadelesini kararlılıkla destekleyen dünyadaki bütün dost partilere, Marksist-Leninistlere, ilericiilere ve demokratlara derin şükranlarımızı ifade etmek isteriz.

(Baştarafı 5. Sayfada)

TUTUKLU TÜRKİYELİ DEVİRİMCİLER HÂLÂ MAHKEMEYE ÇIKARILMIYOR

Tutuklanmaları üzerinden bir yıl geçmesine rağmen Ömer Özerturgut, Mustafa Tutkun, Hatice Yurttaş ve Yüksel Uğurlu hâlâ mahkemeye çıkarılmıyor. Bu Türkiye'li devrimciler ve yurtseverler, 5 Mayıs 1974 günü gizli ve cezayı gerektiren bir örgüt oldukları suçlamasıyla tutuklanmışlardır.

Batı Alman yasalarına göre sanıklar en geç altı ay içinde mahkemeye çıkarılmak zorundadır. Ancak, kovuşturma bir yıldır sürmesine rağmen savcılık iddianameyi hazırlayacak ve tutuklu devrimcileri mahkum ettirecek bir delille sahip değildir. Buna rağmen devrimciler, yabancı işçilerin devrimci ve yurtsever hareketini yıldırmak ve bunu bir «suç» olarak göstermek için hapiste tutulmaktadır.

Ömer Özerturgut bir yıldır tecrit hücrelerinde tutulmakta ve hiç kimseyle görüştürülmemektedir. Günde yarım saatlik açık hava gezintisini bile yalnız başına yapmaktadır.

Ömer Özerturgut, Hatice Yurttaş ve Yüksel Uğurlu'nun hücreleri kendileri gezintide iken aranmakta ve kendilerine gelen yayımlarla kendi yazdıkları yazıları çalınmaktadır. Yüksel Uğurlu kendisini ziyarete gelen Uluslararası Af Örgütü'nün temsilcisiyle görüştürülmemiştir. Hatice Yurttaş'ın ziyaretleri de kaldırılmıştır. Son olarak kendisini ziyaret etmek isteyen profesörlerine ve fakülteden arkadaşlarına izin verilmemiştir. Mustafa Tutkun'u düzenli olarak ziyaret eden Rote Hilfe Deutschlands (Almanya Kızıl Yardım) örgütü'nün üye'lerine ziyaret yasağı konmuştur. Tutkun'u ziyaret eden bir ziyaretçiye ziyaret sırasında Tutkun'a Almanya Komünist Partisi (Marksist-Leninist'in orga-

FAŞİST SUHARTO REJİMİ MUTLAKA YIKILACAKTIR

Suharto rejimi, suçlarının gittikçe yaygınlaşan bir şekilde teşhir ve mahkum edilmesi sonucu, onları ört bas etmek için büyük çaba harcıyor. Her 30 Eylülde bu rejim, Endonezya halkının kafasını Endonezya komünistleri hakkın da bir sürü iftira ile doldurmak için özel bir gayret sarf ediyor. «Gizli EKP tehlikesi» ve «kamu güvenliğine ve düzene karşı komünist tehdidi» ve benzeri diğer iftiraları eveleyip geveliyor. Bu şekilde, ülkeyi emperyalistlere satmanın suçunu örtmeye ve kitlelerin öfkelerini ve kendisine meydan okuyan sesleri başka yöne çevirmeye çalışıyor. Daha da yoğun bir şekilde işlemeye başladığı bir suç örtbas etme çabaları boşa çıktı. Terör ve zulüm uygulamaya devam ederken kamu güvenliğinin sürekli olarak bozulmasına ve düzensizliğe sebep olan, bizzat faşist rejim değil midir? Şüphelendiği kimseler, özellikle, «EKP efilimli» ve «30 Eylül Olayına karışmış» olmakla damgalanan kişiler her an tutuklanarak hapse atılabilir, terör ve işkence kurbanı olabilir ve hatta gizlice öldürülebilirler. Toplumda hiç kimse güvenliğin, düzenin ve yasal hakların var olduğunu hissetmiyor. Her yerde, rejimin kendi saflarında bile korku ve dehşet yaratan bir terör havası hüküm sürüyor. Gericilerin ve emperyalist uşaklarının çeşitli klikleri arasındaki çelişmelerin keskinleştiği şu günlerde, Suharto kliği ve emrindeki askeri otoriteler iktidar ve servet kapışmasında kendi siyasi rakiplerine ve muhaliflerine saldırmak için de aynı bahaneleri kullanıyorlar.

Faşist rejim, aynı zamanda, «demokrasi» uyguladığı yolunda da, büyük şamata koparıyor. Fakat gerçekler nedir. EKP'yi yasaklamaktan başka kendi partisi olan Golkar dışındaki bütün siyasi partileri ortadan kaldıran ve onları Golkar gibi kontrol edebileceği iki parti haline gelmeye zorlayan, bizzat bu faşist re-

jimdir. Aynı şekilde, işçilerin, köylülerin, balıkçıların kadınların gençliğin ve öğrencilerin kitle örgütlerini kendi kontrol ve hakimiyeti altına girmeye zorladı. Sözde «MPR» («Halk Danışma Kurulu»), ve «DPR» («Halk Temsilciler Meclisi»), faşist rejimin suçlarını «yasaldır» damgasını vurarak onaylayan kurullardan başka bir şey değildir. Bütün bu gerçekler, demokrasinin varlığı hakkındaki iddiaların tamamen boş laf olduğunu gösteriyor. Endonezya'da Suharto rejiminin iktidarı altında fiilen hüküm süren şey, tepeden tırnağa faşizmdir. Bu nedenle, hayat, bütün Endonezya halkından —işçiler, köylüler, gençlik öğrenciler, aydınlar ve diğer yurtsever ve demokratlardan— birleşmelerini ve Suharto faşist diktatörlüğüne karşı savaşmalarını onu devirmek ve yerine özgür demokratik bir yeni iktidar kurmak için mücadele etmelerini talep ediyor.

Yaşasın, faşist rejimin vahşi baskı ve zulmüne karşı yılmadan mücadele eden Endonezya komünistlerinin ve yurtseverlerin devrimci kahramanlığı!

Kahrolsun Suharto rejiminin temel demokratik hakları ayaklar altına alan cürümleri!

Endonezya Halkı, Demokrasi ve Özgürlüğü kazanmak için Birleşin!

EKP Merkez Komitesi Heyeti

Yusuf Hacitorop

Heyet Başkanı

(1974 Eylülü sonu)

(*) Partinin Üç (Yeni) Bayrağı, üç ana görevi belirtiyor: 1. Sübjektivizmden, oportünizmden ve modern revizyonizmden arınmış Marksist-Leninist bir Partinin inşası; 2. Özünde, işçi sınıfı önderliğindeki bir anti-feodal toprak devriminde köylülerin silahlı mücadelesi olan, halkın silahlı mücadelesi; 3. İşçi sınıfı önderliğinde işçi-köylü ittifakına dayanan bir devrimci birleşik cephenin inşası.

(**) Sunda boğazındaki tanınmış bir aktif volkan.

nı Roter Morgen'i getirmiş olduğu için 750 Mark para cezası verilmiştir.

Batı Alman adli makamlarının Türkiye'li tutuklu devrimcilerle karşı bu keyfi davranışı birçok protestolara yol açmaktadır. Nitekim bir bölge radyosu olan Westdeutscher Rundfunk'un 3'üncü programı, bu yasadışı durumu bir yayımla kamuoyuna duyurmuştur.

Rote Hilfe Deutschland örgütü, Alman ve Türkiye'li işçilere yaptığı bir çağrıyla savcılığa telefon açılıp Türkiye'li devrimcilerin niye mahkemeye çıkarılmadığını sormaya davet etmiştir. Yüzlerce anti faşist bu çağrıyı izleyip savcılığa telefon açmıştır. Bu arada 30 Türkiye'li FORD işçisi de savcılığa peş peşe Türkçe olarak telefon açmıştır. Tutuklu devrimcilerin 9 Nisanda açık grevine başlamaları üzerine, devrimci ve demokratik örgütler 12 Nisan 1975 günü bir dayanışma yürüyüşü düzenlemişlerdir. Yürüyüş kolu, Türkiye'li işçilerin oturduğu sokaklardan geçerken büyük tezahürat toplamıştır. Devrimciler yürüyüş sırasında sokaktan geçenler tarafından 80 mark bağış yapılmıştır.

15 Mayıs 1975'de düzenlenen bir basın toplantısında, devrimcilerin avukatları ve aynı davadan Şubat ayında Frankfurt'ta beraat eden Yıldırım Dağyel konuşmuşlar ve tutuklulara yapılan kanunsuz işleme derhal son verilmesini istemişlerdir.

1 MAYIS'I KUTLAYAN 16 İŞÇİ İSTEN ATILDI

Demirkapı'da 150 işçinin çalıştığı Özürlü Ticaret'te, 1 Mayıs günü işe gelmeyen 16 işçi isten atıldı.

Patron, 1 Mayıs günü işçilerden mesai yapmalarını istedi. İşçiler 1 Mayıs'ın tatil olduğunu söyleyerek mesai yapmayı kabul etmediler. Onlar 1 Mayıs'ı diğer fabrikalarda mücadele eden işçi kardeşleriyle birlikte geçirmek istiyorlardı. Özürlü patronu işe 1 Mayıs'ı unutturmak onu diğer gün-

lerden biri gibi göstermek istiyordu. 1 Mayıs günü işe gelmeyen işçileri kanunsuz olarak isten attı.

Özürlü Ticaretin patronu Abdüsselam Özürlü, bundan yedi sene önce küçük bir atelyede birkaç çocuk işçi çalıştırıyordu. Bu çocuk işçilerin artından kazandığı paralarla 150 kişilik bir fabrikaya sahip oldu. Özürlü'te bugün de 15-18 yaşlarındaki çocuk işçiler ağır bir sömürü altında çalışıyorlar. İşçilerin haftalık 150-200 lira arasındadır. Hiç bir sosyal hakları yoktur. Sendika kurmak isteyen işçileri isten atılmaktadır.

Özürlü işçileri, iş güvenliği, sendika hakları, ücretlerin yükselmesi ve daha iyi çalışma şartları için mücadeleye devam edecektir.

«BÜTÜN ÇALIŞANLARA GREV HAKKI TANINMALIDIR»

PTT'de çalışan emekçileri vurgunculuğa, baskılara ve faşist uygulamalara karşı örgütlemek amacıyla kurulan Tüm PTT Personeli Derneği, bir kuruluş bildirisini yayınlamıştır. Adresli Konur Sok. Kiper Apt. 15/16, Yenişehir - Ankara olan derneğin bildirisinde şöyle denmektedir.

«... Bütün çalışanlara sendika kurma, toplu sözleşme ve grev yapma hakkı tanınmalıdır... Kamu kesiminde bedenen çalıştıkları halde memur sayılanların işçi oldukları kabul edilmelidir. İsten atılanlar tekrar görevlerine alınmalıdır... Siyasi düşüncelerinden dolayı isten atılanlarında işlerine dönmeleri sağlanmalıdır. Her kademedeki personele siyasi düşüncelerini söz ve yazıyla açıklamaları ve siyasi partilere üye olma hakkı tanınmalıdır. Çalışanlara sosyal güvenlik ve iş emniyeti sağlanmalı iş yerleri sağlık koşullarına uygun hale getirilmelidir. Çalışanlar üzerindeki baskı ve keyfi yönetime son verilmeli, tüm çalışanlara yönetimde söz ve karar alma yetkisi veril-

melidir.»

PTT'de çalışan bütün emekçileri HAK VERİLMELİ, ALINIR ilkesinden hareketle mücadeleye çağırıldığını açıklayan bildiri, şu sözlerle son bulmaktadır:

«Yaşasın tüm memurların demokratik mücadelesi! Yaşasın tüm PTT'lilerin demokratik birliği!»

SIKIYÖNETİM KALKMALIDIR!

Ankara'da DİSK'e bağlı sendikalar sıkıyönetimin kaldırılmasını istedikleri. Sendikalar yayınladıkları basın bülteninde şunları belirttiler:

«... Türkiye'de Sıkıyönetim... İşçi sınıfının vazgeçilmez haklarından biri olan GREV hakkını işveren çevreleri lehine kısıtlamıştır (...) İşveren çevrelerinin ve sendikalarının silahlı olan lokavtlar giderek artmıştır. Hatta... işveren sendikalarının miracaatı üzerine Sıkıyönetim Komutanlığı, grev kararı alan sendikaya greve gidemeyeceklerini bildirmişlerdir. Buna karşılık işverenin uyguladığı lokavtların engellenmesi istendiğinde bu konuda yetkili olamadıklarını ve bu hususun iş mahkemeletinin alanı içinde olduğunu bildirmişlerdir.

«... İşçi sınıfı adına, her yön ve açıdan baskı aracı olarak kullanılan Sıkıyönetimin kaldırılması gereklidir... Tüm ilerici kuruluşların ve unsurların bu alanda verecekleri demokratik kavga-mızda sorumlulukları gereği bütünleşmelerini bekliyoruz...»

«İŞÇİ SINIFININ ANAYASAL HAKLARINDAN BİRİ OLAN GREV HAKKININ SINIRLANDIRILMAMASI GEREKLİDİR.

«İŞVEREN ÇEVRELERİNİN İSRARLA UYGULADIKLARI LOKAVTLARA SON VERİLMELİDİR.

«İŞÇİ SINIFININ PATRONLARA KARŞI SENDİKAL HAKLARI SIKIYÖNETİM İLE KISITLANMAMALIDIR.»

İkinci Dünya Savaşı ve Bugün

Geçen sayımızda orta sayfada yayınlamaya başladığımız yazının ikinci ve son bölümünü sunuyoruz.

★ BARIŞ İÇİN

İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELE

Bugün dünya barışını korumanın yolu, iki süper devlete karşı mücadeleden geçiyor. ABD ve Sovyetler Birliği de dahil dünyanın her yerinde, devrimciler iki süper devletin dünya hâkimiyeti siyasetine karşı çıkıyorlar. Dünyanın çeşitli ülkelerindeki devrimci partiler, ABD ve Sovyetler Birliği'nin diğer ülkelerin içişlerine müdahale, sömürü ve denetim siyasetlerini mahkûm ediyorlar. Kendi ülkelerinin süper devletlerin boyunduruğundan kurtulması için savaşıyorlar. Gerçek sosyalist ülkeler, dünya barışının korunması için iki süper devlete karşı kararlılıkla mücadele veriyorlar. Bütün dünya halklarını bu tehlikeye karşı uyuyorlar.

Kamboçya ve Vietnam'ın ABD tahakkümünden kurtulmaları, Asya ve Afrika'daki kurtuluş mücadelelerinin elde ettiği zaferler, iki süper devletin dünya hâkimiyeti emellerine ağır darbeler indirmiştir. Son Orta Doğu savaşında Arap halkları iki süper devletin sürdürmeye çalıştığı «ne savaş, ne barış» durumunu kırarak bölgedeki emperyalist tahakkümü zayıflatılar. Üçüncü Dünya ülkelerinin petrollerine ve diğer kaynaklarına sahip çıkmaları, karasularını ve deniz zenginliklerini korumaları iki süper devleti teşhir etmek tedir. Gittikçe daha çok sayıda ülkenin bağımsız ve bloksuz bir siyaset izlemesi, iki süper devleti tecrit ediyor. Bugün Sovyetler Birliği'nin tahakkümü altındaki Doğu Avrupa ülkelerinde de bağımsızlık eğilimleri görülmektedir. Sosyal - emperyalistlerin Çekoslovakya'yı işgal etmeleri, bu işgale kılıf olarak uydurdukları emperyalist «sınırlı egemenlik» teorileri, Doğu Avrupa halklarının yüreğindeki bağımsızlık ateşini söndüremedi.

★ İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI EN GENİŞ BİRLİK

İkinci Dünya Savaşında halkların kazandığı zafer, birleşmesi mümkün bütün güçlerin birleştirilmesi sayesinde sağlandı. Sovyetler Birliği ve Komintern, faşist ülkelerin girişecekleri bir dünya savaşını önlemek için doğru bir siyaset izlediler. Bütün ülkelerin proletaryasını, emekçi halkları, ezilen milletleri, faşist kamp dışındaki bütün güçleri birleştirmek için çaba sarfettiler. Revizyonist ve Troçkistlerin baltalayıcı ve bölücü tutumlarını teşhir ettiler ve etkisiz bıraktılar. Savaş patladıktan sonra da, faşist güçlere karşı birliği sağlama çabaları devam etti. Stalin'in doğru siyaseti sayesinde sosyalist Sovyetler Birliği emperyalistlerin birleşmesini önledi. Almanya, İtalya ve Japonya'yı tecrit etti. Birbirleriyle kapışan emperyalistlerin Sovyetler Birliği'ni boğması mümkün olmadı. İngiltere, Fransa ve ABD, faşizme karşı savaşa katılmak zorunda kaldılar.

İkinci Dünya Savaşının bu tarihi dersi bugün için de geçerlidir. Bugün de iki emperyalist saldırgan karşı barışı korumak ve zafer kazanmak, en geniş birliği sağlamakla mümkündür. Bugün dünya halklarının mücadelesinin ilerlemesi ve emperyalizmin gerilemesi, dünyada yeni bir saflaşmaya yol açmaktadır.

İki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği, Birinci Dünya'yı meydana getiriyorlar. Kendileri de emperyalist olmakla beraber iki süper devletin baskı ve tehdidi altında olan ülkeler, İkinci Dünya'yı oluştuyorlar. Avrupa ve Japon emperyalistleri bu kampa tadırlar. Bu iki Dünya dışında kalan bütün ülkeler, Üçüncü Dünya'yı meydana getiriyorlar. Üçüncü Dünya içinde, emperyalizmin sömürü ve tahakkümü veya tehdidi altında bulunan bütün ülkeler yer almaktadır. Bugün iki süper devleti tecrit etmek ve savaş tehlikesini önlemek, en başta Üçüncü Dünya'nın birliğini sağlamakla mümkündür. Yeni bir dünya savaşını önlemenin tek yolu, dünya proletaryasının, ezilen halkların ve milletlerin ve Üçüncü Dünya ülkelerinin birleşmesi ve bu safa iki süper devlete karşı çıkan İkinci Dünya Ülkelerinin katılımıdır. Emperyalizmin yıkılması ve böylece savaş ihtimalinin nihai olarak ortadan kaldırılması ise, bütün dünyada devrimin zaferine bağlıdır.

★ EMPERYALİST SAVAŞ TÜRKİYE'Yİ DE TEHDİT EDİYOR

İkinci Dünya Savaşı yıllarında Türkiye devrimcileri kendilerine düşen görevi yerine getirdiler. O yıllarda Türkiye hükümeti, sahte bir «tarafsızlık» per-

Ya Devrim Savaşı Öner, Ya Savaş Devrime Yol Açar - II

desi altında Nazi Almanya'sını destekliyordu. Şefik Hüsnü'nün yönetimindeki proleter devrimciler, Türkiye'nin demokrasi cephesinde savaşa girmesi için çalıştılar. Ülkedeki Nazi işbirlikçisi iktidarın yıkılması için mücadele verdiler.

Bugün iki süper devletin dünya barışını tehdit eden rekabetleri, saldırı ve tahakküm siyasetleri karşısında Türkiye devrimcilerine gene önemli görevler düşüyor.

Yurdumuz Türkiye, emperyalist savaşın en yakından tehdit ettiği ülkelerden biridir. Bugün iki süper devlet arasındaki çatışmanın odak noktası Avrupa'dır. Çünkü iki süper devletten her biri, diğerini altedebilmek ve dünya hâkimiyetini ele geçirebilmek için, İkinci Dünya ülkelerinden hiç olmazsa bir kısmını kendine bağlamaya ihtiyaç duymaktadır. Süper devletler, İkinci Dünya ülkelerinin iktisadi ve askerî gücüyle kendi güçlerini takviye etmeyi amaçlıyorlar. Sovyet sosyal-emperyalistleri bugün Hitler'in rolünü oynamaya hazırlanıyorlar. Bu uğurda Varşova Paktı'nı bir saldırı paktı haline getirmiş, Doğu Avrupa ülke lerine 2.5 milyon asker, 11 bin uçak, 45 bin tank yığmış bulunuyorlar. İki süper devlet arasında çok önemli bir diğer çatışma noktası da Orta Doğudur. Orta Doğu petroleri iki süper devletin iştahını kabartıyor. Avrupa'nın Güney cenahını teşkil eden ve Orta Doğu'ya açılan Akdeniz'de iki süper devletin büyük savaş filoları kol geziyor. Türkiye, Avrupa çatışma alanı ile Orta Doğu çatışma alanının birleştiği noktada, Sovyetler'in Akdeniz'e ve Orta Doğuya iniş yolu üzerinde bulunuyor.

Yurdumuz, Amerikan boyunduruğu altındaki bir NATO ülkesidir. Türkiye'de önemli bir Amerikan askeri varlığı bulunmaktadır. İki süper devletin Doğu Akdeniz'deki rekabetlerinin yol açtığı Kıbrıs müdahalesi, Türkiye'deki ABD hâkimiyetini artırmıştır.

REVİZYONİSTLER FAŞİZME KARŞI ZAFERDE HALKLARIN ROLÜNÜ İNKAR EDİYORLAR

Revizyonistler, faşizme karşı zaferi sadece Sovyetlerin eseri gibi göstermeye çalışıyorlar. Dünya halklarının katkılarında asla söz etmiyorlar. Şüphesiz faşizme karşı savaşın kazanılmasında Sovyet halkı ve orduları çok önemli bir rol oynadılar. Ancak, Sovyetlerin yanısıra bütün dünya halkları da faşizme karşı mücadele ettiler ve zafere büyük katkılarda bulundular. Uzak Doğu'da Çin halkı Japon emperyalizmine karşı uzun ve çetin bir savaş verdi. Faşist işgalciler girdiklerinde her ülkede karşılarında elde silah dövüşen halkları, partizanları, gerillaları buldular. Bizzat Alman, İtalyan ve Japon halkları, en ağır terör şartlarında dahi faşizme karşı mücadele yürüttüler.

Revizyonistlerin II. Dünya Savaşı yıllarındaki Sovyetler Birliği'ni övmeleri de bir sahtekârlıktan ibarettir. Proletarya diktatörlüğünü ve Stalin'i inkâr ettikten sonra Sovyetler Birliği'ni övmenin ne anlamı kalıyor? Kitle ve Yürüyüş böyle yaparak şimdiki yeni çarların revizyonist - faşist diktatörlüğünü dünya halklarına şirin göstermeye çalışıyorlar. Onların bu tutumu, Sovyet sosyal - emperyalizminin başka ülkeleri boyunduruk altına alma emellerine hizmet ediyor.

Bugün Lenin ve Stalin'in Sovyetler Birliği'ni savunmak, ancak bugünkü sosyal - emperyalist Rusya'ya ve onların her ülkedeki ta-kıçilerine karşı uzlaşmaz bir mücadele vermekle mümkündür.

«Bütün dünya halkları, birleşin ve herhangi bir emperyalizmin ya da sosyal - emperyalizmin çıkardığı saldırı savaşına, özellikle silah olarak atom bombalarının kullanıldığı bir saldırı savaşına karşı durun! Eğer böyle bir savaş patlarsa, dünya halkları saldırı savaşını tasfiye etmek için devrimci savaşa başvurmalıdırlar ve bunun hazırlıkları hemen şimdi yapılmalıdır.»

Mao ZEDUNG,
1 Ocak 1970

Türkiye, ABD'nin Orta Doğu ve Doğu Akdeniz'deki jandarması durumundadır. ABD emperyalistleri, Ege Denizi üzerindeki Türk-Yunan anlaşmazlığından her iki ülkedeki menfaatlerini korumak için yararlanmaya çalışıyorlar. İki süper devlet, Ortadoğu'daki nüfuz alanlarını genişletmek için Kürt meselesine de el atıyorlar. Sovyet sosyal-emperyalistleri, nükleer filolarının ve yeni inşa ettikleri uçak gemilerinin Akdeniz'e çıkışını garanti altına almak için, Türkiye'nin Boğazlar üzerindeki hâkimiyetini sınırlamayı planlıyor. Bunun için Montrö Anlaşması hükümlerini değiştirmek istiyorlar.

★ TÜRKİYE DEVRİMCİLERİNİN GÖREVI

Bugün dünya savaş tehlikesine karşı mücadele, ülkemiz halkının hayati bir meselesidir.

Dünya barışının korunmasına Türkiye devrimcilerinin ve halkının yapacakları en önemli katkı, ülkemizin bağımsızlığı için savaşmaktır. Amerikan emperyalizminin boyunduruğunu kırmak, bağımsız ve demokratik bir Türkiye kurmak için mücadele etmektir.

Devrimcilerin ve Türkiye halkının sosyal-emperyalizme karşı da uyanık bulunması gerekiyor. Bugün yurdumuzdaki revizyonistler, sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'ni sosyalist göstermeye çalışıyorlar. Revizyonistler, halkımızın faşizme ve Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesini de baltalıyorlar. Onlar sosyal-emperyalistlerin amaçlarına hizmet ediyorlar.

Bir emperyaliste dayanılarak başka bir emperyaliste karşı mücadele etmek imkânsızdır. Bugün yurdunu sevmenin, emperyalizme karşı çıkmanın ölçüsü, her iki süper devlete karşı çıkmaktır. Sosyal-emperyalizmi meselesi, yüz milyonları bütün dünya halklarını ilgilendiren hayati bir meseledir. Devrimciler her iki süper devlete karşı çıkmak, ABD emperyalizminin yanısıra Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da mücadele etmek ilkesinden asla taviz vermemelidir. Enternasyonalizmin de ölçüsü budur.

★ TÜRKİYE ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKELERİNİN YANINDA YER ALMALIDIR

Yurdumuzun iki süper devlete karşı mücadele veren Üçüncü Dünya'nın safında yer alması için çalışalım. Türkiye, Güney Vietnam Hükümeti'ni derhal tanımalıdır!

NATO'dan CENTO'dan, Ortak Pazar'dan çıkılması, ikili anlaşmalara ve ABD «yardımı»na son verilmesi, üslerin kapatılması için mücadeleye hız verelim. Yurdumuzda tek bir yabancı asker dahi kalmamalıdır!

Türkiye'nin Birleşmiş Milletler kararına uymasını ve Kıbrıs'taki işgale son verilmesini istiyoruz. Ege'deki kıta sahanlığı ve karasuları meselesi, Türkiye ile Yunanistan arasında barışçı görüşmelerle çözümlenmelidir.

Ege Denizi Türkiye ve Yunanistan'a ait olmalı, iki süper devlete kapatılmalıdır. Çanakkale ve İstanbul Boğazlarımız üzerinde yurdumuzun tam egemenliği sağlanmalıdır. Boğazlarımız, gerek savaş ve gerekse barış zamanında bütün yabancı savaş gemilerine kapatılmalıdır. Akdeniz Akdenizlilerindir. Akdeniz'de kıyı olmayan bütün ülkelerin savaş filoları, Akdeniz'i terketmelidir.

Türkiye Ortadoğu'da Filistin ve Arap halklarının yanında yer almalı, İsrail ile diplomatik ilişkilerini kesmelidir. Türk ve Kürt halkları Amerikan emperyalizmine karşı omuz omuza mücadele etmelidirler. Amerikan boyunduruğunu kırmaksızın millî zulmü ortadan kaldırmak imkânsızdır.